

Struer og Holstebro

vil sammenlægges. Spørgsmålet er, om borgerne også vil.

baggrund side 14

Rundspørge:

S-borgmestre støtter - forsigtigt - op om udspil om flygtningelandsbyer.

nyheder side 4

Danske borgmestre har for meget magt, mener juraprofessor Carsten Henrichsen.

interview side 12

kommunen

politik fra rødderne mandag den 23. november 2015 · nr. 28 · 58. årgang

Kommuner dropper hjertestartere på plejecentre

Kun hver fjerde kommune hænger hjertestartere op på de kommunale plejecentre. Langt de fleste kommuner vil ikke tage stilling til spørgsmålet, viser rundspørge.

Kommunen undersøger

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Når beboerne på kommunale plejecentre falder om med hjertestop, skal kun de færreste forvente at blive genoplivet med hjertestarter. Kun hver fjerde kommune har nemlig valgt at

opsætte hjertestartere på deres plejecentre. Det viser en rundspørge, som *Kommunen* har lavet. 35 af de 59 kommuner, der har svaret på rundspørgen, har enten slet ikke taget stilling til spørgsmålet eller overladt det til de enkelte plejecentre at afgøre, hvorvidt der skal sættes hjertestartere op eller ej. Og det høster kritik hos både Ældre Sagen og TrygFonden.

- Det er vigtigt, at der er hjertestartere, så muligheden for genoplivning er til stede, hvis - og kun hvis - der er en beslutningsansvarlig læge, der vurderer, at den pågældende kan få et godt liv efter genoplivningen, siger Margre-

the Kähler, chefkonsulent i Ældre Sagen. Og uanset om de ældre skal genoplives eller ej, er plejecentrene et godt sted at placere hjertestartere af hensyn til alle andre borgere.

- Folk ved præcis, hvor det lokale plejecenter ligger, og der er både sundhedsfagligt personale og døgnåbent, så geografisk er det et rigtig godt sted at have en hjertestarter, siger Grethe Thomas, projektchef for TrygFondens arbejde med hjertestartere.

Mens de fleste kommuner altså tøver med at træffe afgørelse om hjertestartere, har ti af de adspurgte kommuner besluttet, at der ikke

skal sættes hjertestartere op på de kommunale plejecentre. Nogle forklarer beslutningen med økonomiske prioriteringer, mens andre fortæller, at beslutningen er med til at sikre en mere værdig død.

I Hedensted erkender formanden for Udvalget for Social Omsorg, Hans Jørgen Hansen (V), at beslutningen mellem linjerne lægger op til, at man i mindre grad skal forsøge at genoplive, og at det betyder, at beboernes chance for

» Fortsættes på side 10-11

FOTO: POLFOTO

■ Politiaftale på plads ■ Flygtningelejre i Vordingborg ■ Hastebehandling af asylstramninger

■ Revidering af radikaliserings ■ Et moderne kontanthjælpsloft ■ Odsherred og UNESCO

■ **Politi på fremmarch.** En hurtigere politiuddannelse, 300 politifolk flere over de næste to år, 480 millioner kroner mere til korpset hvert år de næste fire år og en ny politiskole i det vestlige Danmark. Derudover en aftale om at frigøre 700 betjente ved at lade andre personalegrupper overtage opgaver, som ikke nødvendigvis kræver en uddannet politimand. Det er resultatet af en fireårig aftale om politiet, som tirsdag blev indgået mellem regeringen, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og De Konservative. De ekstra betjente skal blandt andet gøre det muligt for politiet at styrke indsatsen mod terror og øge kontrollen med kriminalitet i grænseområderne.

■ **To flygtningelejre i Vordingborg.** Efter flere dages forvirring blev det tirsdag slået fast med syvtommer-søm: Vordingborg får Danmarks største modtagecenter med plads til 2.000 asylsøgere og migranter, hvis flygtningestrømmen pludselig vokser, som den gjorde i september. Der kommer to indhegnede teltlejre på kasernearealerne, som bliver bevogtet af politiet, og beboerne i lejrene kan ikke forlade området. Den ene lejr bliver forbeholdt mennesker, der søger asyl i Danmark. Den anden lejr er for migranter, der skal sendes hjem eller til det land, de er indrejst fra. Da kaserne ikke kan rumme de mange mennesker, bliver kaserne-pladser inddraget til teltlejrene.

Kim Valentin
@kimvalentinDK

Spændende tanke fra @alternativet om havnationalpark ved Nordsjællands kyst. Skal vi mødes @uffeelbaek og @ChristianPoll?
#dkpol

■ **Hurtig proces i asylsag.** 13 ud af de i alt 34 punkter fra det asyludspil, som regeringen præsenterede fredag den 13. november, kom til lynbehandling og trådte i kraft i løbet af sidste uge. Allerede onsdag fremsattes et lovforslag om ændring af udlændingeloven. Med lovforslaget får regeringen fremover ret til at beslaglægge offentlige ejendomme som for eksempel sports-haller til indkvartering, hvis der kommer et ekstraordinært rykind af flygtninge og migranter. Samtidig får udlændinge- og integrationsministeren beføjelser til at suspendere kravet om, at en tilbageholdt udlænding skal stilles for en dommer indenfor 72 timer.

■ **Aarhusmodellen revideres.** Aarhus Kommunes og Østjyllands Politis berømte exitprogram til at hjælpe radikaliserede med at ændre tankegang og forlade deres fundamentalistiske miljø har aldrig virket efter

Kondolenceerklæringer strømmede ind til den franske ambassadør François Zimeray lørdag 14. november, dagen efter terrorangrebene i Paris, der kostede mindst 129 mennesker livet.

Foto: Finn Frandsen/Polfoto

hensigten og skal derfor tages op til revision. Blot tre ekstremt religiøse aarhusianere har siden været i spil til et exitforløb, og ingen af dem har været igennem det. Børne- og ungerådmand Bünyamin Simsek (V) understreger, at exitprogrammet skal ses som en del af kommunens samlede pakke imod radikaliserings. Også socialrådmand Thomas Medom (SF) og lederen af den kriminalpræventive sektion i Østjyllands Politi, Allan Aarslev, vil holde fast i exitprogrammet.

5.500

Antallet af ansatte i Københavns Kommunes hjemmepleje og på plejehjemmene, der i over et halvt år har oplevet store fejl i deres lønsedler. I nogle måneder er der blevet udbetalt alt for lidt. I andre måneder for meget – som de senere har skullet betale tilbage.

■ **Det skal kunne betale sig at arbejde.** Regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik onsdag en aftale om et nyt kontanthjælpssystem. Hovedelementerne i aftalen er et kontanthjælpsloft og genindførelse af 225-timers-reglen.

225-timers-reglen indebærer, at kontanthjælpsmodtagere, der kan, skal arbejde mindst 225 timer indenfor et år for at fastholde retten til den fulde kontanthjælp. De penge, som frigives gennem besparelser på kontanthjælpen, skal bruges til skattelettelser.

”Jo, jo, alt med måde.”

Martin Henriksens (DF), da en journalist fra Radio24syv i et interview om de kommende asylstramninger spurgte, om man skal overholde menneskerettighederne.

■ **Geopark i fint selskab.** Fra i dag kan de unikke istidslandskaber i Odsherred på Sjælland ranke deres randmoræner og smelteissletter yderligere og betragte sig selv som værende med i det fine selskab af officielle UNESCO-sites rundt på kloden. Verdens i alt 120 geoparker blev tirsdag 17. november indlemmet i UNESCO som et helt nyt program, og de kører således ikke længere blot i regi af organisationen, men er fuldgyldige medlemmer. UNESCO fejrer i år 70-års-jubilæum, og det nye geopark-program er den første nyskabelse i organisationen, siden man for 43 år siden etablerede verdensarvsprogrammet.

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50
DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær:
Johan Seidenfaden

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Lene Stenstrop, tlf. 4635 3343
lene@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jorgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 3334 6062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup
4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk:
JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

kommunen
AGORA

DKNYT

DF vil omprioritere sig til mere udligning

Med finansloven for 2016 går Dansk Folkeparti med til at sænke de kommunale udgiftslofter, men kun for 2016, forsikrer partiet. Et såkaldt betækningsbidrag varsler svære forhandlinger til foråret, hvor regeringen vil have skattelettelser og DF nu spiller ud med et ønske om mere udligning.

finanslov

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Selvom en meget uenig blå blok forleden fandt sammen om finansloven for 2016, så blev der med forhandlingsresultatet også åbnet op for nogle store og svære slagsmål om økonomien til foråret.

Dansk Folkeparti går nemlig med til at sænke de kommunale udgiftslofter med én procent årlig fra 2016 til 2019 i budgetloven, men samtidig leverer partiet et såkaldt betækningsbidrag, hvor de slår fast, at de ikke stemmer for en finanslov i 2017 med kommunal minusvækst.

- Står det til os, så bliver lof-

terne ændret. Det, at man nu flytter et råderum fra kommunerne over på statens udgiftsloft, tager vi alene som en teknikalitet med henblik på, at det bliver taget tilbage næste år, fortalte Kristian Thulesen Dahl, som efterfølgende åbenbarede, at Dansk Folkeparti dog gerne vil bevare udgiftslofterne, hvis pengene bruges på én bestemt måde.

- Vi vil overveje muligheden for at bruge det her som et element i en omprioritering mellem kommunerne, hvor de fattige kommuner får flere penge og de rige kommuner færre penge. Vores overvejelser går altså på, om vi kan bruge det her som en del af en

DF går alligevel med til at sænke de kommunale udgiftslofter. At man derved flytter et råderum fra kommunerne over på statens udgiftsloft, tager DF alene som en teknikalitet "med henblik på, at det bliver taget tilbage næste år", fortalte Kristian Thulesen Dahl torsdag.

Foto: Anders Rye Skjold Jensen / Polfoto

udligningsreform, lød det fra Thulesen Dahl.

Finanslov 2.0

Dermed bringer Dansk Folkeparti sig i en position, hvor de på den ene side lover kommunerne, at der ikke vil blive skåret over en bred kam i deres økonomi i 2017, 2018 og 2019. Omvendt vil DF gerne gå med til at skære i de rigeste kommunernes økonomi for at omprioritere midler til de fattigste.

- De fleste borgmestre ser omprioriteringsbidraget som et onde, men mange borgmestre vil også gerne have en udligningsreform. Det er der ikke flertal for på Christiansborg, og KL kan heller ikke finde ud af at lave én. Derfor vil vi jo gerne diskutere, om man ikke kunne bruge omprioriteringsbidraget til at

skabe et mere lige Danmark, siger finansordfører René Christensen til *Kommunen*.

Regeringens idé med omprioriteringsbidraget har dog hele tiden været, at en del af pengene skulle være med til at finansiere skattelettelser til foråret. Og det ser altså ud til at blive i meget begrænset omfang, hvis man skal tro Dansk Folkeparti.

- En finanslov skal have 90 mandater bag sig. Og nu giver vi meget klart til kende, hvordan vi ser på udgiftslofterne og spørgsmålet om, hvorvidt der skal hives penge ud, som kan bruges til skattelettelser eller andet i de kommende år. Vi giver et klart signal om, at det ønsker vi ikke at støtte, siger René Christensen, som samtidig minder om, at der er et velfærdsflertal på 126 mandater i Folketinget. ● \$

Finanslov 2016 indeholder:

- ▶ 2,4 milliarder til sundhedsområdet med fokus på de ældre i 2016 (var allerede med i regeringens udspil)
- ▶ En milliard ekstra til såkaldt værdig ældrepleje i kommunerne (DF's mærkesag - erstatter ældremilliarden, som blev en del af bloktilskuddet i sommer)
- ▶ Kommunerne skal fremover formulere en værdigheds-politik, og midlerne kan bruges til varme hænder eller kompetenceudvikling med henblik på værdighed i ældreplejen
- ▶ 1,9 milliarder til politiindsatsen frem mod 2019 (forlig indgået tirsdag)
- ▶ Nedsættelse af registreringsafgiften fra 180 til 150 procent for personbiler og motorcykler (Liberal Alliances mærkesag)
- ▶ Nominel fastfrysning af grundskylden i 2016 (De Konservatives mærkesag)
- ▶ 200 millioner fra 2016 og frem til at nedsætte bo- og arveafgiften ved overdragelse af en erhvervsvirksomhed (regeringen spillede ud med en nedsættelse på 600 millioner)

"De fleste borgmestre ser omprioriteringsbidraget som et onde, men mange borgmestre vil også gerne have en udligningsreform. Det er der ikke flertal for på Christiansborg, og KL kan heller ikke finde ud af at lave én. Derfor vil vi jo gerne diskutere, om man ikke kunne bruge omprioriteringsbidraget til at skabe et mere lige Danmark."

René Christensen (DF), finansordfører

Minister vil se på au pair-finte

Tidligere i november kom det frem, at au pairer har betydning for det antal flygtninge, en kommune får tildelt. På Mattias Tesfayes (S) opfordring vil ministeren se på sagen.

asyl

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Den lokale avis i Gentofte, Villabyerne, stod for en af de mere kuriøse historier i sidste

uge. De kunne fortælle, at det høje forbrug af au pairer blandt Gentofte Kommunes borgere betyder, at de modtager færre flygtninge end kommuner af omtrent samme størrelse. De tæller nemlig som en del af det antal udlændinge, der bliver taget højde for, når kvoterne skal udmøntes.

Det fik torsdag Mattias Tesfaye (S) til at spørge udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg (V),

"Jeg vælger at se det som glasset halvt fyldt og en åbning for, at ministeren vil se på det inden nytår, så det kan blive behandlet, inden fordelingen træder i kraft til marts."

Mattias Tesfaye (S)

om hun vil tage initiativ til at lave ændringer i loven, så au pairer ikke har betydning for fordelingen af flygtninge fremover. Og han fik et svar, der havde positive undertoner.

- Jeg vælger at se det som glasset halvt fyldt og en åbning for, at ministeren vil se på det inden nytår, så det kan blive behandlet, inden fordelingen træder i kraft til marts, siger han.

I folketingssalen meddelte ministeren, at hun er klar til at få reglerne analyseret, da der kan være hjørner af fordelingsnøglens rammer, som ikke tager højde for det enorme flygtningepres. For selvom hun brugte lang tid på at understrege, at fordelingsprocessen har fungeret siden indførelsen med integrationsloven, så erkendte hun også, at netop denne sag "skurrer lidt i hendes ører". Inger Støjberg ville dog ikke

give Tesfaye en tidsramme, og selvom det var konkrete initiativer, han havde spurgt om, blev det ikke mere konkret end en fremtidig analyse. Alligevel er socialdemokraten fast i sin tro på, at reglerne kan nå at blive ændret i tide.

- Håber er noget, man gør i kirken. Jeg tror på, at det lykkes, siger han. ●

S-borgmestre om flygtningelandsbyer:

Nødvendigt – men ikke optimalt

Socialdemokraternes forslag om at oprette flygtningelandsbyer møder overvejende opbakning fra partiets borgmestre. Det er ikke en ideel løsning, men den bedste under omstændighederne, mener de. Ekspert advarer kraftigt mod ideen.

o flygtninge

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Det blev praktiseret i 90'erne i forbindelse med de bosniske flygtninge. Det er ideen, mange tænker, men få tør udtale - indtil nu.

I forrige uge fremlagde Mette Frederiksen (S) Socialdemokraternes bud på fem tiltag, der skal afhjælpe den aktuelle flygtningekrise, og et af dem er netop det, som ikke har været bragt på bane af Socialdemokratiet før nu: flygtningelandsbyer.

De skal drives af staten og dermed hjælpe kommunerne, der alle løber hurtigere end nogensinde for at finde boliger til deres kvoteflygtninge. Og der er bred opbakning til det rundt om i landet. En rundringning til landets 33 socialdemokratiske borgmestre foretaget af *Kommunen* viser, at der er bred enighed om, at det kan være nødvendigt at oprette flygtningelandsbyer.

- Det er en anerkendelse af, at kommunerne har brug for hjælp. Det er selvfølgelig ikke

et optimalt integrationsmiddel, men det kan være nødvendigt, for ellers ender vi med at finde løsninger i kommunen, der heller ikke er gode for integrationen, lyder det eksempelvis fra borgmesteren i Favrskov Kommune, Nils Borring (S).

Mette Frederiksens forslag blev dog "toppet" allerede dagen efter, hvor regeringen fremlagde 34 stramninger på området, og et af dem var oprettelse af teltlejre. Den socialdemokratiske leders forslag fremstår nu som en lukusløsning ved siden heraf.

Flere af de borgmestre, *Kommunen* har været i kontakt med, nævner selv regeringens teltlejr-forslag og understreger, at en flygtninge-

"Det er en anerkendelse af, at kommunerne har brug for hjælp. Det er selvfølgelig ikke et optimalt integrationsmiddel, men det kan være nødvendigt, for ellers ender vi med at finde løsninger i kommunen, der heller ikke er gode for integrationen."

Nils Borring (S), borgmester i Favrskov Kommune

landsby netop ikke må blive til en flygtningelejr, som vi blandt andet ser det i Mellemøsten. Derfor er det essentielt for Roskilde Kommune, at faciliteterne er i orden, hvis de skal støtte ideen.

- Det er vigtigt, at vi får skabt et hjem til flygtningene. De skal have deres eget værelse, bad og køkken - et sted til deres familie - ellers går det ud over integrationen. Foreslår de teltlejre, så vil de møde modstand fra os, siger Joy Mogensen (S), borgmester i Roskilde Kommune.

Skal virke som mellemed

Det er ideen, at flygtningelandsbyerne skal være drevet af staten og fungere som mellemed mellem asylcenter og kommune. På den måde vil kommunerne ikke skulle finde boliger så hurtigt, som det er tilfældet nu, og det ser Joy Mogensen som et af de væsentligste argumenter for at oprette landsbyerne. I Roskilde kan de nemlig mærke, at krigsflygtningene hurtigt får tildelt asyl.

- Det betyder, at de ikke har lige så lang tid på asylcentre til at blive integrationsparate, og det vil derfor være en fordel for os, hvis der skabes en forsinkelse. Det giver en bedre forberedelse, siger Ros-

kilde-borgmesteren.

Herlevs borgmester Thomas Gyldal Petersen (S) ser også flygtningelandsbyer som et godt led mellem asylcenter og kommune.

- Der er ingen nemme løsninger, og det her er jo ikke tænkt som en permanent løsning - det er en buffer, siger han og tilføjer, at der også kan være nogle af flygtningene, som skal hjem igen.

Men den præmis og de positive elementer ved en flygtningelandsby er ikke let solgt til ph.d. på Københavns Universitet Katrine Syppli Kohl, hvis primære forskningsområde i øjeblikket er netop forvaltning af asylsøgere. Hun mener, det er forkert at fremme følelsen hos flygtningene af, at de skal hjem igen om lidt, for med Syriens aktuelle tilstand er det på ingen måde realistisk. Derfor er det både i deres og det danske samfunds interesse at få dem modtaget ordentligt.

- At placere dem i grupper ude på landet - om det så er i nybyggeri og med gode forhold eller ej - hvor de ikke har mulighed for at blive integreret ordentligt i det danske samfund, er skadeligt både for dem som mennesker og for integrationen, siger hun.

Flere af borgmestrene nævner, at der var gode erfaringer med at oprette midlertidige landsbyer til de bosniske flygtninge i 90'erne, men det skyder Katrine Syppli Kohl ned med det samme.

- Forskningsmæssigt er det ikke en ordning, der har et specielt godt ry. De antropologer, der undersøgte det i sin tid, har været kritiske overfor især deres midlertidighed,

der gjorde, at folk virkelig blev nedbrudt psykisk og fysisk, siger hun.

Ikke alle er tilfredse

Der er enkelte socialdemokratiske borgmestre, som ikke ser så positivt på ideen. På Samsø har de halvvejs erfaring med en landsby, da deres asylcenter ligger for sig selv, og det er borgmester Marcel Meijer i forvejen ikke begejstret for.

- Jeg synes ikke om det, for det virker usympatisk at sende dem udenfor de almindelige landsbyer. De skal ind at være en del af samfundet, siger han.

Der er naturligvis andre end blot kommunerne, der har en interesse her, og hos Dansk Flygtningehjælp møder man samme skepsis. Mens generalsekretær i Dansk Røde Kors Anders Ladekarl bakker op om ideen, så udtrykker ge-

Udlændinge vil lære om det danske

Undervisning i det danske sundhedsvæsen i forbindelse med integrationsprocessen er ikke lovpligtig, og få kommuner vælger derfor at gøre det. Alligevel viser nyt forskningsresultat, at der er interesse for at lære mere.

o viden

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Dansk forskning peger på, at ikke-vestlige indvandrere og flygtninge ikke har tilstrækkelig viden om det danske

sundhedsvæsen og hvordan man bruger det. Det betyder eksempelvis, at de bruger skadestuen og andre akutfunktioner mere end nødvendigt, og det skaber utilfredshed hos både dem og personalet. Alligevel er det ikke påbudt i kommunernes integrationsarbejde, at de skal lære flygtninge og andre ikke-vestlige indvandrere, hvordan det danske sundhedsvæsen hænger sammen.

Et forskningsprojekt på Københavns Universitet er i gang med at undersøge, hvilken effekt det har, hvis der

rent faktisk bliver undervist i brugen af det, og derfor gennemførtes der 2012 og 2013 et interventionsprojekt i samarbejde med to sprogskoler; Vestegnens Sprog- og Kompetencecenter, VSK, og CBSI. Både indvandrere fra vestlige og ikke-vestlige lande samt flygtninge, som i forvejen gik på skolen, deltog i projektet, hvor den ene gruppe fik en brochure med information om sundhedsvæsenet, mens den anden gruppe fik informationen som en integreret del af undervisningen.

Alle resultaterne af under-

søgelsen ligger ikke klar før om et til to år, men forskerne har netop publiceret det første delresultat, der viser, at deltagerne var meget begejstrede for det nye pensum. I gruppen, der fik undervisning i sundhedsvæsenet, mente 92 procent, at det var vigtig viden, og halvdelen ville gerne lære endnu mere. Og det ser forskerne flere perspektiver i, fordi deltagerne finder informationen relevant.

- Og selvom vi ikke i denne del af undersøgelsen kan måle og veje, om de bruger den i

"Vi ser, at indvandrerne har en motivation for at lære det, og derved sidder læringen bedre fast."

Signe Smith Jervelund, professor på Institut for Sundhedsvidenskab, Københavns Universitet

I 90'erne blev der oprettet midlertidige landsbyer til de bosniske flygtninge, og en af dem lå i Ebeltøft.

Foto: Viggo Landau / Polfoto

neralsekretær i Dansk Flygtningehjælp Andreas Kamm bekymring for, hvad det vil betyde for integrationen. Han anerkender, at det kan være et nødvendigt middel for at aflaste kommunerne, men han tror ikke på, at det er den ideelle løsning.

- Jeg tror heller ikke, der er nogen borgmestre, der mener, det er ønskværdigt at etablere sådanne enklaver. De borgmestre, der står med

ansvaret, er udmærket klar over, at integrationen understøttes bedst af, at folk bosættes rundt omkring i lokalsamfundet, udtaler han til Berlingske.

Og det har han delvis ret i. Alle borgmestre, der bakker op om formandens forslag, indskyder, at det er nødvendigt - ikke optimalt. Det er heller ikke et forslag, de har præsenteret for deres landsforenings formand.

- Vi har ikke taget stilling til, om flygtningelandsbyer kunne være en løsning, og det er heller ikke noget, vi har diskuteret med kommunerne, siger formanden for KL, Martin Damm (V), der ikke vil forholde sig yderligere til Socialdemokraternes konkrete forslag.

Af landets 33 socialdemokratiske borgmestre har Kommunerne været i kontakt med 19.

sundhedsvæsen

deres dagligdag, så ved vi, at de diskuterer informationen med deres familie og venner, siger Signe Smith Jervelund, der er lektor på Institut for Folkesundhedsvidenskab på Københavns Universitet og leder af forskningsprojektet.

Opbakning til projektet

Helle Valentin, der er projektchef på VSK og stod i spidsen for interventionsprojektet på skolen, er meget tilfreds med processen og glæder sig til at se de endelige resultater. Hun bider også mærke i den positive respons fra deltagerne,

og ifølge hende var de vestegnskommuner, der samarbejdede, glade for initiativet, fordi de førhen oplevede et manglende kendskab til sundhedsvæsenet blandt deres borgere med indvandrerbaggrund.

- Kommunerne sagde den gang, at de prøvede sig frem uden at vide, hvordan de skulle gribe udfordringen an, siger Helle Valentin og fortsætter:

- Hvis man lagde undervisningen i sundhedsvæsenet ind i nogle institutioner, som i forvejen betjener de her bor-

gere, kunne man måske få noget ekstra output ud af det arbejde, vi laver i forvejen.

Signe Smith Jervelund håber også, projektets resultater kan sætte gang i nogle ting, og selvom disse resultater ikke er banebrydende, så understreger hun, at det stadig skal påvises.

- Det er vigtigt at have dokumentationen i orden, hvis det her budskab skal formidles til de rette beslutningstagere. Ser, at indvandrerne har en motivation for at lære det, og derved sidder læringen bedre fast, siger hun.

Oppositionen er gået af

strategi

Af Jarl Cordua

Vært på Radio24syv

Flygtningekrisen har indtil videre ikke hjulpet blå blok i meningsmålingerne. Men politisk set er oppositionen nærmest gået af. Det store oppositionsparti Socialdemokraterne med dets nye leder Mette Frederiksen er både til benhårde asylstramninger, mere politi og bomber i Syrien. Det skaber også en politisk afgrund i form af meningsforskelle til den tidligere nære samarbejdspartner, den radikale leder Morten Østergaard, der frem for asylstramninger i stedet fremhæver Sveriges asylpolitik som en model, Danmark bør følge.

Meningsmålingerne har siden valget vist et meget stabilt scenarie, hvor den blå regering bevarer et snævert flertal, men der ellers ikke er de store bevægelser mellem partierne. Hidtil har V-regeringen holdt skansen, selv om der har været problemer undervejs blandt andet med Holst-sagen, og da danskerne skulle forholde sig til gående flygtningefamilier på motorvejene. Altså tyder intet i målingerne indtil videre på, at vælgerne er i større bevægelse, men politisk set sker der derimod store bevægelser. Man tror tilsyneladende, at krise og terror flytter vælgernes holdninger.

Den på papiret meget svage Venstre-regering fik for nylig en bemærkelsesværdig solid opbakning fra Socialdemokraterne til de opstramninger på asylområdet, der er aktualiseret af den uafledelige flygtningestrøm fra Mellemøsten. Det skete, da regeringen for nylig fremlagde det længe ventede udspil med 34 initiativer, der vil gøre det endnu mindre attraktivt at søge asyl i Danmark end nogensinde før. Blandt de markante forslag, som blev heftigt diskuteret, var, at enlige mænd skal bo i teltlejr i Thy, og at flygtninge og deres bagage skal kunne gennemses for værdier, der kan betale for deres ophold i Danmark. Det store oppositionsparti Socialdemokraternes eneste anke i den anledning var, at regeringen manglede initiativer med hensyn til at yde en større indsats i nærområderne.

S for asylstramning

I blå blok er Venstre-regeringen bremsen på asylpolitikken. De øvrige blå støttepartier kræver stramninger, men også Socialdemokraterne kræver handling af regeringen. S-formand Mette Frederiksen peger gerne på, at Løkke "kom til magten på ryggen af usandede påstande" om at ville standse tilgangen af flygtninge, hvilket jo mildest talt ikke er sket. S udtrykker den samme "løftebruds-forbitrelse", fornemmer man, som også var så udtalt blandt venstrefolkene under den forrige regering. Det betyder, at S har kastet alle betænkeligheder med hensyn til stramninger over bord. For den lille Venstre-regering kan man notere, at SR-regeringsalternativet i endnu højere grad end før fremstår dybt splittet på asylpolitikken. Set med Socialdemokraternes øjne er der intet alternativ til at holde sig inde i forhandlingerne med regeringen, så længe man kan, for ikke at kunne komme under den mindste mistanke for at være et "radikalt halehæng" i udlændingepolitikken blandt vælgerne. Kan S fremstå som mere handlekraftige end regeringen, så forsøger man sig med retorik og forslag, der

"Altså tyder intet i målingerne indtil videre på, at vælgerne er i større bevægelse, men politisk set sker der derimod store bevægelser. Man tror tilsyneladende, at krise og terror flytter vælgernes holdninger."

umiddelbart lyder som mere vidtgående såsom oprettelse af en "flygtningelandsby" og skærpede krav omkring hjemsendelse, asyl og familiesammenføring.

Det fik dog tidligere fødevareminister Mette Gjerskov til undervejs at advare mod, at S går med til flere stramninger, så der findes intern opposition mod S-toppens linje. Her ser man formentlig sådan på det, at man ikke har et valg, hvis S nogensinde skal have en chance for at sætte sig på regeringsbænkene igen. Holdningsskiftet må være sket på baggrund af en analyse af, at vælgernes holdninger til flygtningekrisen med videre har flyttet sig markant.

S vil bombe

Da terroren ramte Paris for nylig, så så man endnu et markant ryk væk fra tidligere positioner. Frankrig, som indtil nu har holdt sig ude af krigen mod terroristerne ISIL i Syrien, ville nu pludselig også bombe terroristernes hovedstad Raqqa i den nordlige del af landet. Danmark har hidtil kun bombet i Irak, men efter de seneste terrorattentater i Paris er også S pludselig klar til at bombe i Syrien. Dermed overhaler man en lidt betænkelig regering, som så har alt det praktiske bøvl med at sikre sig, at der i det hele taget er F-16-fly til rådighed, som kan sendes på vin-gerne.

S for grænsekontrol

V-regeringen er også under pres fra de blå støttepartier for at indføre det minimum af midlertidig grænsekontrol, som Schengen-reglerne giver mulighed for. Regeringen tøver og siger, at den følger udviklingen og advarer imod, at grænsekontrol kun vil føre til flere asylsøgere. Også her er S-positionen mere vidtgående end V-regeringens på området. S er for grænsekontrol (hvis altså regeringen vil). Ja, faktisk forstod Mette Frederiksen på et pressemøde forleden slet ikke statsministerens bastante afvisning af grænsekontrol.

I meningsmålingerne bevæger vælgerne sig ikke. Men det gør de muligvis, når det kommer til holdninger. I hvert fald har S taget højde for det ved at justere sin politik markant på ganske kort tid.

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Morgendagens meningsdannereAf **Andreas Steenberg** (R)**STATSLIG
CENTRALISME AF
VÆRSTE SKUFFE**

Folketingsvalget var et opgør med New Public Management. Med tal. Med excelark. Mennesker vil have medbestemmelse, og styringen er for rigid. Radikale Venstre vil være bannerfører for, at beslutninger træffes sammen med de ældre, med børnene og deres forældre og med de ansatte. Mennesker skal inddrages, involveres og lyttes til. Velfærd bliver bedre og mennesker tilfredse. For Radikale Venstre er det en selvstændig værdi, som der ikke kan sættes tal eller beløb på. Derfor skal vi værne om de lokale beslutningsprocesser og demokratier, hvor det sker.

I folketingsgruppen vil vi kæmpe imod, at vi skal bestemme, hvad kommunerne skal bruge penge på og hvordan. Det skal I ude i kommunerne sammen med jeres borgere og ansatte. Det kan og skal være forskelligt fra kommune til kommune, fra by til by og fra menneske til menneske. Man kan ikke centralt i en statistik finde ud af, hvad alle mennesker eller områder har brug for. Det er forskelligt. Selvfølgelig. Alligevel forsøger vi igen og igen fra centralt hold at finde løsningen på alt og så tvinge den løsning igennem. Venstre vil bede (eller tvinge) kommunerne til at spare en masse penge med et omprioreringsbidrag og så give kommunerne pengene tilbage til de formål, som Tulle og Løkke synes der skal gives penge til. Vi er ikke langt fra, at vi i Folketinget skal sidde og bestemme, hvilke skoler der skal lukke eller hvor der skal bygges veje. Løkke og Thulesen Dahl vil gerne dele ud, og så skal andre spare. Det er fej politik!

Vi skal gøre op med, at velfærd er et tal. Et beløb. Det er en værdi, og den værdi skabes ikke i excelark eller ved, at vi på Borgen tror, vi ved, hvad der er bedst at investere i overalt i landet.

Vi har lovet at stemme for kommuneaftalerne. Så hvis KL siger o.k. til omprioreringsbidrag, så stemmer vi for. Men det er ikke vores politik, og vi vil ikke binde os til, at omprioreringsbidraget skal være der i 2017 og frem. Jeg håber, I vil være med til at kæmpe imod. ●

►► **Kommenter klummen på kommunen.dk**

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på **www.dknyt.dk** eller ring **46 35 33 43**

Danmark var et foregangsland, når det drejede sig om vidtgående indgreb overfor anbragte børn og andre udsatte grupper. Det indebar blandt andet medicinske eksperimenter med psykofarmaka og sterilisation. Nu vil Socialstyrelsen med nyt undervisningsmateriale blandt andet sikre, at børn forstår det offentliges rolle i sagen.

Foto: Forsorgsmuseet i Svendborg

Børn skal undervises i gamle anbringelser

Nyt undervisningsmateriale fra Socialstyrelsen skal give elever indsigt i, hvordan det var at være anbragt barn 1945-1980.

socialhistorie

Af **Ronja Pilgaard**
ronja@kommunen.dk

Tørre tæsk, seksuelt misbrug og medicinske eksperimenter med blandt andet amfetamin mod sengevædning. Det er bare nogle af de rædselshistorier, der er kommet frem om hverdagen på opdragelseshjemmet Godhavn. Siden har en gruppe mænd, der har været anbragt på stedet, forsøgt at få en offentlig undskyldning fra flere socialministre. Uden held.

Men nu skal de og andre anbragte børns historie på skoleskemaet over hele landet med Socialstyrelsens nye undervisningsmateriale om anbringelser i perioden 1945-1980. Det sker, efter at der i 2012 blev afsat 5,7 millioner kroner fra satspuljen til at kortlægge udsatte gruppers

historie i perioden 1945-1980. For hidtil har der kun eksisteret ganske lidt materiale på området, fortæller faglig konsulent på projektet hos Socialstyrelsen, Per Fabæch Knudsen:

- Det er første gang, der er lavet materiale på det her område. Det er vigtigt at få hold på den historie, som der ikke tidligere har været skrevet om. De folk, som har været anbragt i årene 1945-1980, kommer med det her projekt til orde og får mulighed for at fortælle deres historie til eftertiden, siger Per Fabæch Knudsen.

Staten stod bag

Undervisningsmaterialet handler både om anbragte i børne-, blinde-, døve- og åndssvageforsorgen, og det er udarbejdet af forsknings- og udviklingsleder på social-

rådgiveruddannelsen i Aarhus Lene Mosegaard Søbjerg fra VIA University College. Hun har skrevet den endelige forskningsrapport "På kanten af velfærdsstaten" om, så den kan bruges i den almindelige undervisning.

Lene Mosegaard Søbjerg mener, det er vigtigt, at børn undervises i anbringelser, fordi det er en del af vores fælles historie.

- Det var det offentlige, der stod bag tvangsanbringelserne af de her mennesker. De havde jo reelt ikke noget valg. Børn i dag skal forstå, hvad det er, det offentlige har gjort

ved de her mennesker, og de skal forstå, hvad der sker, når man tager nogle børn og voksne og bestemmer over deres liv, siger Lene Mosegaard Søbjerg.

Kommunen har talt med talsmanden for Landsforeningen Godhavnsdrenge, Poul Erik Rasmussen, som fortæller, at foreningen har været en aktiv medspiller ved indsamlingen af viden om anbringelser i Danmark i efterkrigstiden. Han er glad for, at der bliver sat fokus på emnet og de tidligere anbragte børn kommer til orde. ●

Drenge i arbejde på Seden Enggård

Foto: Forsorgsmuseet i Svendborg

"Det var det offentlige, der stod bag tvangsanbringelserne af de her mennesker. De havde jo reelt ikke noget valg. Børn i dag skal forstå, hvad det er, det offentlige har gjort ved de her mennesker, og de skal forstå, hvad der sker, når man tager nogle børn og voksne og bestemmer over deres liv."

Lene Mosegaard Søbjerg, forsknings- og udviklingsleder på socialrådgiveruddannelsen ved VIA University College

En af de mest usynlige

Af Rasmus Jønsson
politisk kommentator

Valget af den rutinerede og folkelige Bertel Haarder som den første Venstre-kulturminister i 40 år skabte straks store forventninger. Bertel Haarders profil som en belæst mand med stor politisk integritet, erfaring og stærke rødder i Højskole-Venstre kombineret med et værdiministerium som Kulturministeriet kunne der næsten kun komme noget godt ud af.

Posten var da også Haarders første prioritet, og hans holdning er også, "at der er mere indflydelse i at være kultur- og kirkeminister end i at være formand for Folketinget", en post, han ellers var favorit til, men måtte se Pia Kjærsgaard løbe af med. Bertel Haarder har haft det bedst tænkelige afsæt, hvor han selv ind i det hardcore Politiken-segment har været opfattet som en slags mandligt svar på Connie Hedegaard - altså som en borgerlig politiker med de kulturradikale værdier i orden.

En minister i letvægtsklassen

Men indtil videre er det en fesen omgang, kulturminister Bertel Haarder har leveret. Som det kan ses i brand-diagrammet, har han levet en tilværelse, der næsten berettiger ham til at deltage i programmet "De forsvundne danskere". Både når det handler om synlighed og

positive sager (det nordvestlige hjørne), ser det skidt ud for Haarder. De fleste af Haarders optrædener klumper sig sammen omkring diagrammets midte, som er neutrale sager/dagsordner uden kant og gennemslagskraft.

Det mest markante, Bertel Haarder indtil videre har præsteret på sin yndlingspost, er at lancere mærkbare besparelser på omkring 600 millioner kroner på kulturområdet. I en tid, hvor der igen er godt med penge i finansministerens kasse, er det noget af et nederlag for en minister, som ellers må betragtes som liggende i den tunge ende af magthierarkiet, at stå i spidsen for så store besparelser. Han har tydeligvis tabt armlægningen med Claus Hjort og Finansministeriet.

I debatten om udflytning af arbejdspladser, som blev en generel vindser for regeringen, formåede Bertel Haarder dog at få tilkæmpet sig en selvstændig position, men uden den helt store gennemslagskraft. Han fik sat en mindre dagsorden om, at der skulle mere kultur ud i provinsen, men da det skulle ske på bekostning af de store byer, blev det ikke en udelukkende positiv dagsorden.

To klassiske angreb

Det har tydeligvis været svært for Bertel Haarder at skaffe sig en god og stærk position som kultur- og kirkeminister; derfor har han den seneste tid forsøgt sig med to klassikere. For det første har Haarder lanceret det klassiske angreb på det licensfinansierede DR og deres for store rolle i mediebilledet. Et angreb, som de fleste borgerlige politikere jævnlig forsøger sig med, da det altid kan trække overskrifter

og man med sikkerhed ved, det er omkostningsfrit, da DR-medarbejderne i frygt for konsekvenserne ikke tør svare igen.

Den anden klassiker, Haarder har hevet frem, er at lave endnu en kanon. Denne gang vil Haarder lave en "rigtig" kulturkanon. Kanon-projekterne er efterhånden ved at være en slidt genre i dansk politik, og de bliver nok mest sat i søen, fordi de er meget lidt ressourcekrævende. Det kræver et par timer for en webmaster, der skal lave en hjemmeside, og så noget kaffe på kanden til et par møder, hvor relevante folk kan tale emnet igennem. Politisk og offentligt kommer der efterhånden meget lidt ud af kanon-konceptet, og derfor har Bertel Haarder da næsten heller ikke fået nogen omtale af sin "rigtige" kulturkanon.

Små historier

Som det fremgår af diagrammet, er den generelle omtale, som Bertel Haarder ellers har fået, meget sparsom. Han har ikke haft nogen definerende sager i sin første tid som minister, som har haft rigtig stor gennemslagskraft i offentligheden. Haarder har heller ikke haft nogle af de to-sidede debatsager, hvor man for eksempel kan være for eller imod noget. Debatsager, som ellers er velegnede til både kultur- og kirkeområdet og kan støje voldsomt i mediernes. Kun en lille smule debat omkring Bjarne Riis og doping fik han startet, men den trak Haarder hurtigt i land på igen.

Trods Bertel Haarders stille tilværelse er det ikke sådan, at kulturministeriets pressemedarbejdere ligger på den lade side. De hævler pressemeddelelser ud om kulturfestival,

Haarder skal have ros for at have meget få dårlige sager/dagsordner i sin første tid som minister

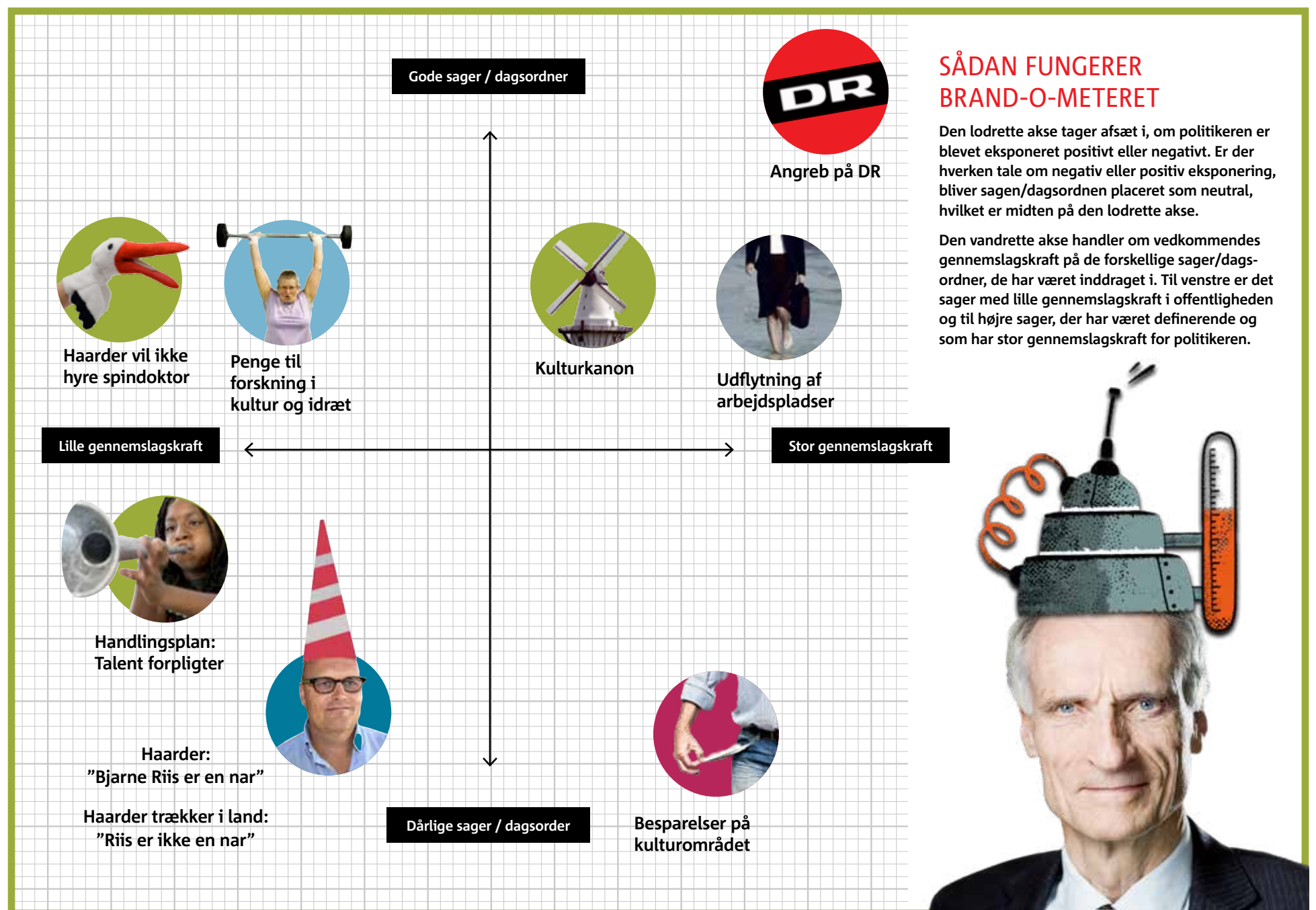

Haarder er ikke kommet med en fremadrettet vision for kulturområdet. Når han taler med journalister, handler det om fortid, besparelser og ham selv.

sangstafet, musikhandlingsplaner, åbning af udstillinger og organisationsændringer på kulturområdet. Men det er pressemeddelelser, som på en heldig dag kan trække et Ritau-telegram. Faktisk virker det, som om Haarders pressearbejde mere er designet til at være intern kommunikation til kulturområdet end til at skulle give gennemslag i offentligheden.

For en politiker i Bertel Haarders liga må det siges at være en skuffende omgang ikke at fylde mere på den politiske scene. Medierne elsker kulturstof, og de politiske journalister elsker værdidebatten, så Haarder kan ikke give medierne skylden for fraværet - hvilket ellers er en yndet forklaring fra politikere, der føler sig overset. Bertel Haarders brand som en af regeringens mest usynlige og ligegyldige ministre kan han kun takke sig selv for!

Rasmus Jønsson er tidligere rådgiver for Magnus Heunicke (S)

Omstilling

Kan kommunerne være med til at drive den omstilling, der viser omverdenen en vej til at bremse klimaforandringerne? Kommunen er taget rundt i landet for at se på projekter, der ikke bare kan vende op og ned på nøgletal, men også på lokalsamfund.

Denne uge:

Københavns Kommune

Grønne indkøb: Det koster måske lidt ekstra, men til gengæld får vi nogle varer og tjenesteydelser, som vi kan stå inde for, siger teknik- og miljøborgmester Morten Kabell (EL).

Foto: Lars Krabbe / Polfoto

Miljøbevidste indkøb gør hovedstaden grønnere

En aktiv grøn indkøbspolitik har på tværs af kommunens forvaltninger sikret flere krav om bæredygtighed i københavnske indkøb. Både virksomheder, kommunen og byen vinder.

o hensyn

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Lagerbygningen hos logistikfirmaet Bryde & Sønner A/S springer ikke i øjnene. En stor, firkantet kasse i et industriområde i Herlev nordvest for København. Men bygningen rummer en af de gode historier, som Københavns Kommune takket være sin grønne indkøbspolitik er blevet i stand til at fortælle. Da kommunen udbød sine flytteopgaver, krævede man blandt andet, at flyttekasserne skulle laves af 60 procent genbrugspap, at man ikke brugte PVC, og at man arbej-

dede aktivt for at mindske miljøbelastningen. Og så skulle man lave et grønt regnskab. Nu er alle flyttekasser af FSC-certificeret genbrugspap, og lagerhallen og de tilhørende kontorer bliver oplyst af 3.-generations LED-belysning. Investeringen i den nye belysning er en direkte konsekvens af netop det miljøregnskab, som virksomheden

fik pålagt at lave. Udskiftningen sikrer, at virksomheden kan reducere CO₂-udledningen med 24 ton og spare knap 60.000 kroner om året; og så er pengene i øvrigt tjent hjem på mindre end fem år.

- De grønne krav har haft en positiv effekt. Det er motiverende at skulle gøre det bedre, og det har skærpet vores analyse af de forbrugskosten, vi har, siger bestyrelsesformand Michael Bille Larsen, der også kan glæde sig over, at Bryde & Sønner var blandt de fire nominerede, da Den Grønne Indkøbspris blev uddelt 6. november.

Grøn for milliarder

Hvert år køber Københavns Kommune varer og tjenesteydelser for mere end 11 milli-

arder kroner, så der ligger et stort potentiale i at stille krav om bæredygtighed. Det udnytter man med den tværgående enhed 'Team Grønne Indkøb', som hjælper alle kommunens forvaltninger med at indarbejde relevante miljø- og klimakrav ved udbud og indkøb.

- På sigt kan det være med til at gøre produkterne billigere og virksomhederne mere konkurrencedygtige, at vi blandt andet hjælper dem med at få en større miljøbevidsthed, siger miljø- og klimarådgiver Thomas A. Christensen.

Indtil videre har de bæredygtige indkøb været med til at sikre, at næsten to ud af tre af kommunens personbiler nu er el- eller brintbiler, og målet er, at alle skal være det inden 2025. Samtidig var 83 procent af alle kommunes indkøb af fødevarer i 2014 økologisk - også her har kommunens fokus været med til at flytte markedet.

- Da vi startede med at købe økologisk, kunne man ikke få meget halvfabrikata til stor-

køkkener, men vi har været med til at udvikle markedet, siger Thomas A. Christensen. Satsningen har krævet en politisk vilje til at turde prioritere andet end pris, og teknik- og miljøborgmester Morten Kabell (EL) mener, det er kommunernes opgave at gå forrest.

- Som kommune skal vi ikke blot stille krav til andre om at sikre et godt miljø og klima. Vi skal selv gå forrest og tage ansvar ved at stille krav. Det koster måske lidt ekstra, men til gengæld får vi nogle varer og tjenesteydelser, som vi kan stå inde for, siger Morten Kabell.

Kommunal kontrol

Mens indarbejdelsen af krav om bæredygtighed er første skridt, er det også afgørende, at kommunen sikrer, at leverandørerne overholder det, de har forpligtet sig til. Sidste år etablerede Københavns Kommune en kontrolinstans med særligt fokus på at holde øje med virksomhedernes miljø- og klimainsats. På den måde vil man komme det

Gode råd fra København

► Sæt ambitiøse politiske mål

► Formaliser samarbejdet mellem miljø og indkøb

► Udarbejd inspirationslister med miljø- og klimakrav til udbuds- og indkøbsansvarlige

► Deltag i partnerskaber på tværs af offentlige indkøb

► Følg op på kravene

forhold til livs, at man giver ordrer til firmaer, der kun lever op til kravene på papiret og ikke i virkeligheden.

- Det er enormt vigtigt, at leverandørerne ved, at der er sandsynlighed for, at vi kommer forbi. At det ikke bare er noget, vi siger, men også noget, vi følger op på, siger Thomas A. Christensen.

Og her har hovedstaden særlige muligheder, fordi den råder over flere ressourcer og indgår flere købsaftaler end nogen anden.

På evig jagt efter blå politikere - i alle farver!

Blød front - et vrissent blik på Danmark 2010-2015
Af Roald Als og Poul Einer Hansen
Politikens Forlag, 224 sider

Roald Als' tegninger har henrykket befolkningen i snart en menneskealder. Et nyt opsamlingsbind med de bedste tegninger fra 2010-2015 begejstrer med sit syn på vores ikke altid skarpe politikere.

o satire

Af Jarl Cordua
red@kommunen.dk

Det er skarpt, grovkornet og ikke mindst vittigt. I snart en menneskealder har Roald Als henrykket befolkningen med sine sørgmuntre kommentarer til dansk politik i kraft af sine tegninger, der trykkes i dagbladet Politiken. Nu samler han og hans såkaldte "neger" Poul Einer Hansen for anden gang de bedste tegninger i en ny opsamlingsbog

med titlen "Blød front - et vrissent blik på Danmark 2010-2015". Det er ikke kedeligt.

Landets ypperste politikere har den ære at komme under kærlig behandling af Als' suveræne streg, hvor hykleri spidtes og politikernes kynisme og talen med to tunger ubønhørligt stilles til skue. De sidste fem år har tydeligvis været en lykkelig tid for tegneren og hans makker, som nærmest har kunnet vade i materiale eller inspiration fra den dysfunktionelle Thorning-regering, hvor uenighederne og dramaerne har været til at få øje på, men også oppositionen med Lars Løkke Rasmussen og især hans bilagssager har været taknemmelige ofre for Als' sylespidse kommentarer.

Hvor de borgerlige i Als' univers bare er komiske med deres angivelig tåbelige politik overfor flygtninge og arbejdsløse med videre, så fornemmer man en hel anden frustration hos tegneren over, hvorfor pokker den håbløse Thorning-regering dog ikke vil føre god gammeldags socialdemokratisk politik som i 70'erne under Anker Jørgensen. Det går især ud over finansminister Bjarne Corydon, som blandt andet udstilles som gusten skabsvenstremand.

Magtforholdene i S-R-SF-regeringen er naturligvis et yndet tema blandt andet i en tegning, hvor Villy Søvndal og Helle Thorning-Schmidt sidder på hvert sit knæ hos giganten Margrethe Vestager.

Kostelig er tegningen med krisemødet i SF-baglandet, der er fanget præcist som seminarister med urtete i koppen, der nu er i fortvivlet søgen tilbage til den glade og indflydelsesløse tid under Gert Petersen.

Als portrætterer i øvrigt gerne Lars Løkke som stødderkonge i sønderlidt lappet habit og hullet høj hat - naturligvis - med velskummede fadøl i næven. Pia Kjærsgaard er konen i muddergrøften, der så gerne vil til ære. Søvndal har de største flyveører, og Als selv (eller er det Holger K. årgang 1992?) er formentlig danskeren i antikveret roligan-kostume, der forundret må lægge øre til politikernes (utroværdige) forklaringer.

Der er også bid i udstillingen af Enhedslistens kvaler med revolutionsromantikken i partiprogrammet. En kapitalist med løkke om halsen står til at klynges op i lygtepælen, men forinden spørger EL-frontkvinden Johanne Schmidt-Nielsen i det mindste pøblen: "Hvem stemmer for?"

Som læser morer man sig hjerteligt over Als' satiriske syn på vores ikke altid skarpe politikere, deres indimellem inkonsekvente synspunkter og kritisable beslutninger. Det er i det hele taget en udsøgt fornøjelse at få sat tin-

gene på spidsen i muntert selskab med Als' præcise og veltegnende tegninger, og hans følgesvend Poul Einer Hansens ledsagende få nøjagtige ord rammer hver enkelt situation ind. Der er ingen, der overgår dem.

Jarl Cordua er vært på Radio 24/7 og skriver lejlighedsvis analyser og anmeldelser for denne avis.

"Det er i det hele taget en udsøgt fornøjelse at få sat tingene på spidsen i muntert selskab med Als' præcise og veltegnende tegninger, og hans følgesvend Poul Einer Hansens ledsagende få nøjagtige ord rammer hver enkelt situation ind. Der er ingen, der overgår dem."

Få kommuner vælger hjertestartere til

En hjertestarter koster omkring 15.000 kroner. Det er de færreste kommuner, der forklarer deres fravalg med økonomiske argumenter.

Foto: Polfoto

«Fortsat fra forsiden

at overleve et hjertestop er mindre.

- Livet skal ikke forlænges for enhver pris. Det er vores beslutning, at der ikke skal være hjertestartere, og det er ikke en beslutning, vi har tænkt os at lave om på, siger han.

Nogenlunde samme overvejelse ligger til grund for beslutningen om ikke at opsætte hjertestartere på plejecentrene i Stevns Kommune.

- Det er svært at sige det, uden at det lyder negativt. Det er ikke, fordi vi ikke gerne vil forlænge livet, hvis det er fornuftigt at gøre. Det skal vi jo. Men når man når plejehjemmet i dag, er det sidste etape af livet, og der er det ved at være slut. Det at

begynde at genoplive nogen, som skal naturens vej, tror jeg kan gøre mere skade end gavn, siger Thor Grønbæk (K), der er formand for Social- og Sundhedsudvalget.

I Middelfart Kommune fortæller formanden i Social- og Sundhedsudvalget, Kaj Johansen (S), at man har vurderet, at det var vigtigere at bruge pengene på nogle andre ting.

Få overlever

Hjertestartere eller ej - så er chancerne for at overleve et hjertestop ikke ret store, når man er oppe i alderen. Det fremgår af en undersøgelse, som Rigshospitalet har lavet tidligere på året. Mellem 2007 og 2011 blev 558 personer over 80 år forsøgt genoplivet i Storkøbenhavn. Af dem lykkedes det at genoplive 166,

men af dem var det kun 33, der overlevede de første dage efter genoplivningen. Der er med andre ord 30 procents chance for, at genoplivningen lykkes, men blot 6 procents chance for at overleve mere end 30 dage efter et hjertestop. Undersøgelsen viser samtidig, at 26 af de 33 overlevende havde god eller helt intakt hjernefunktion, påpeger Jesper Kjærgaard, overlæge ved Rigshospitalets hjertecenter.

- Bliver man genoplivet, så kommer pænt mange tilbage til det niveau, de havde før hjertestoppet, så vi må sige, at det ikke er så sort-hvidt, som nogle forsøger at gøre det til, når de siger, det er fuldstændig urimeligt at forsøge at genoplive plejehjemsbeboere, siger han.

En anden undersøgelse

blandt københavnske plejehjemsbeboere viser dog ifølge Kristeligt Dagblad, at 245 blev forsøgt genoplivet mellem 2007 og 2011, hvoraf kun 23 blev udskrevet i live og 12 kom ud uden hjerneskader.

Balladen i Billund

I Billund besluttede byrådet tilbage i 2013, at der ikke skulle opsættes hjertestartere, men den beslutning har man siden fortrudt. Den 25. juli i år faldt en beboer på byens plejecenter om med hjertestop, og selvom der blev givet hjertemassage, døde han få dage efter. En hjertestarter kunne have reddet hans liv, lød kritikken fra den efterladte enke og fra Ældre Sagen. I første omgang var Ruth Lauridsen (V), der er formand for social- og sundhedsudvalget i kommunen, ude at forsvare kom-

”Det er svært at sige det, uden at det lyder negativt. Det er ikke, fordi vi ikke gerne vil forlænge livet, hvis det er fornuftigt at gøre. Det skal vi jo. Men når man når plejehjemmet i dag, er det sidste etape af livet, og der er det ved at være slut. Det at begynde at genoplive nogen, som skal naturens vej, tror jeg kan gøre mere skade end gavn.”

Thor Grønbæk (K), formand for Social- og Sundhedsudvalget i Stevns Kommune

munens aktive fravalg af hjertestartere, men siden da har kommunen genovervejet beslutningen, og i sidste uge blev der så opsat hjertestartere på alle kommunens plejecentre, fortæller hun.

- For at tilgodese så mange som muligt har vi valgt at sætte hjertestartere op

udvendigt, siger Ruth Lauridsen og fortæller samtidig, at et af kommunens plejecentre faktisk har haft en hjertestarter de seneste fem år. I den tid er den ikke blevet brugt en eneste gang.

Uden dødsfaldet i sommer havde man ikke truffet beslutning om at sætte de

Døden til debat

Der er brug for en offentlig debat om døden, og politikerne må tage stilling til, hvordan og hvornår de ældre borgere skal forlade livet, mener formanden i Etisk Råd.

etik

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Når kommunerne tager stilling til, om der skal hænges hjertestartere op på plejecentrene, tager de også indirekte stilling til, om plejehjemsbeboere skal genoplives eller have lov at dø, hvis de falder om med hjertestop. Og det dilemma skaber behov for en etisk diskussion, som både politikere og offentligheden har forsømt. Det mener Jacob Birkler, der er ph.d. i medicinsk etik og formand for Etisk Råd.

- Når man hænger en hjertestarter op på væggen, så hænger man også et dilemma op på væggen, og det har man ikke hele tiden haft blik for, siger Jacob Birkler, der har beskæftiget sig indgående med diskussionen om døden og tidligere på året udgav bogen 'Døden i et professionelt perspektiv'.

Det er ikke hjertestarteren, der er problemet, for teknik kan ikke være uetisk, slår Jacob Birkler fast. Det er brugen af teknologi, der er afgørende, og her er der problemer med brugen af hjertestartere, mener han.

- Man bliver sjældent genoplivet til det liv, man kom fra. Mange gange er det jo ikke en forlængelse af livet, men en forlængelse af dødsprocessen. Men i dag er det sådan, at selv hvis man tåler henover brystkassen

"Man bliver sjældent genoplivet til det liv, man kom fra. Mange gange er det jo ikke en forlængelse af livet men en forlængelse af dødsprocessen."

Jacob Birkler, formand for Etisk Råd

'ikke genoplivning', så skal det ikke respekteres, siger Jacob Birkler. Derfor frygter han, at man glemmer den sikkerhed, beboerne har ved at kunne frasige sig brugen af dem, når man hænger hjertestartere op.

Giv døden plads

Den konkrete dilemma om at opsætte hjertestartere eller ej er udtryk for en langt større problemstilling, der handler om, hvor længe samfundet skal holde folk i live og hvornår den ældre skal have lov til at vælge livet fra. Og den diskussion bliver løbende sværere i takt med, at teknologien og læ-

gevidenskaben giver nye muligheder. For vi glemmer at se de situationer, hvor vi ikke bør behandle, mener Jacob Brinkler.

- Vi er blevet rigtig gode til at redde liv, og det er fint. Men vi er rigtig dårlige til at redde død og til at give døden en plads, når den kommer, siger han.

I stedet er der et entydigt fokus på behandling, mener Jacob Birkler, og konsekvensen af det er, at der bliver givet alt for megen 'udsigtsløs, meningsløs og håbløs behandling'.

- Vi lægger vægt på behandlingen, men prioriterer ikke samtalen om den. Vi tilbyder mere førstehjælp end næstehjælp, og vi overvåger mere, end vi våger, siger han.

Det største dilemma

Der er brug for en offentlig debat om døden og om, hvordan og hvornår de ældre borgere skal forlade livet. Og der er brug for, at både sundhedspersonale og politikere tør tage diskussionen op.

- Det er det største dilemma i sundhedsvæsenet i dag. Det handler både om vores forhold til døden, vores behandlerkultur, vores regulering og vores prioritering, siger Jacob Birkler, der undrer sig over, at vi ikke gør mere ud af at tale om, hvad livskvalitet egentlig vil sige for de ældre borgere. For det handler om meget mere end at holde folk i live, påpeger Jacob Birkler.

- Det er nogle gange ironisk, hvordan man kan se på et plejecenter, at når en svækket 95-årig falder om med hjertestop, så kommer hjælpen hurtigt, men det går langsomt, når man ligger med en fyldt ble. Det er en grundlæggende prioritering, siger han.

seks hjertestartere op nu, forsikrer Ruth Lauridsen, og samtidig understreger hun, at dialogen om, hvorvidt den enkelte ældre ønsker genoplivning ved hjertestop eller ej, er blevet bedre i kølvandet på dødsfaldet og den efterfølgende debat i kommunen.

Brug for bedre dialog

Uanset om man sætter hjertestartere op eller ej, bør dialogen om, hvorvidt den enkelte beboer ønsker genoplivning eller ej, være bedre. Det er muligt at fravælge genoplivning, men det skal være dokumenteret og ordineret af lægen, før man som sundhedspersonale med god samvittighed kan afstå fra at give hjertemassage. Tidligere har både Praktiserende Lægers Organisation og Danske Patienter kritiseret, at det er for

svært at sige nej til genoplivning, og også hos Ældre Sagen efterspørger man mere dialog med patienterne.

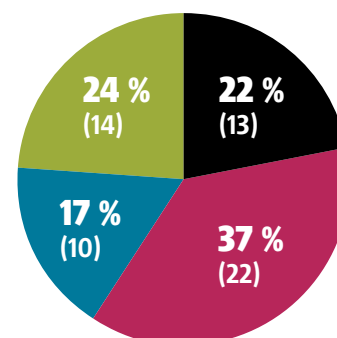
- Det gælder om, at man i tide får kommunikeret klart og utvetydigt ud til personalet på plejecentret, om man hellere vil have lov til at dø stille og fredeligt, hvis man bliver ramt af et hjertestop, for hvis man ikke har sagt fra, risikerer man, at de begynder at give hjertemassage og sætte en hjertestarter på, siger Margrethe Kähler fra Ældre Sagen.

Hun mener, beslutningen bør fremgå af journalen, og at der bør udarbejdes et plastickort, der kan ligge i natbordet eller i pungen, så man altid kan tjekke, hvad den enkelte ældre har valgt.

Ideen med et plastickort tror Grete Christensen, for-

mand for Dansk Sygeplejerskab, ikke på, men hun efterlyser samtidig bedre retningslinjer og mere systematisk samtale.

- Det burde være rimelig klart, når man er ansat på et plejecenter, hvilke beboere der ønsker at dø og hvem der ønsker genoplivning, men ansvaret for at tage samtalen er ikke klart defineret. Vi har ikke nogen klar lovgivning om, at man skal have afklaret det. Så i øjeblikket ligger det i et tomrum mellem parterne, siger Grete Christensen og understreger, at det er vigtigt, at man har fået talt med beboeren og de pårørende om, hvad der skal ske, hvis man falder om med hjertestop.

Hvordan har jeres kommune taget stilling til opsættelse af hjertestartere på kommunale plejehjem og -centre?

- Kommunen har besluttet, at alle plejecentre og -hjem SKAL have hjertestartere
- Kommunen har besluttet, at alle plejecentre og -hjem IKKE SKAL have hjertestartere
- Kommunen har besluttet, at plejecentre og -hjem selv må afgøre, hvorvidt der skal opsættes hjertestartere
- Kommunen har ikke taget stilling til spørgsmålet

Udvalgte styreformer fra andre lande

► I de danske kommuner er den mest udbredte styreform udvalgsstyret, mens man i andre lande både gør brug af kabinetsstyre, borgmesterstyre og kommunaldirektørstyre – mange steder for ikke at samle magten hos én person.

Borgmesterstyret

Bør borgmesterens magt stækkes?

De danske borgmestre er langt mere magtfulde og indflydelsesrige end deres nordiske kolleger. De er ansat til at være styrende og sætte dagsordenen – og kan derfor også virke enevældige. Vi bør starte en debat om den danske borgmesterrolle, mener juraprofessor Carsten Henrichsen, som er dykket ned i kommunernes styreform.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Borgmestermanerer' lød overskriften på en leder i Information forleden. En leder, der samler op på den seneste måneds politiske stormvej i regeringspartiet Venstre og karakteriserer Carl Holsts og Esben Lunde Larsens handlinger som noget, enhver lokal borgmester kunne finde på.

- Hellere være konge i en lorteby end lort i en kongeby, sagde den nu tidligere forsvarsminister og formand for

Region Syddanmark Carl Holst, da han i sin tid blev spurgt om, hvornår han ville indtage den landspolitiske scene.

Borgmestrene har den styrende og mest magtfulde rolle lokalt, hvis de vel at mærke er i stand til at bruge den. De har langt mere magt end i vores nabolande, og hele vores indretning af kommunestyrets øverste ledelse har været ganske ubekymret, mener juraprofessor Carsten Henrichsen, der til daglig er leder af Center for Offentlig

Regulering og Administration på Københavns Universitet.

- Det ser ikke rigtig ud til, at der har været nogen debat eller overvejelser om borgmesterrollen. Man har bare affundet sig med, at det skal være sådan, at borgmesteren er den helt centrale aktør i kommunestyret, siger han.

I en videnskabelig artikel fra sidste år sammenlignede han borgmesterrollen i Norge, Sverige, Finland og Danmark, og mens vores nabolande alle har forsøgt sig med at adskille de ledende funkti-

oner i kommunestyret, har en borgmester i Danmark både den politiske, økonomiske og administrative ledelseskasket på.

- Det er alt sammen med til at understrege og iscenesætte borgmesteren som den dagsordensættende aktør i kommunestyret. Der er ingen andre, der har de samme muligheder og betingelser for at sætte dagsordenen, og det er også den siddende borgmesters ret og pligt at gøre det, forklarer Carsten Henrichsen.

Historisk årsag

Borgmesterens magtfulde position stammer tilbage fra tiden med sogneråd, hvor sognerådsformanden i de mindre landkommuner var ene om at administrere de kommunale sager. Ofte var der tale om nærmest enevældige formænd, der sad på kommunekassen og behandlede lokalområdets sociale tilfælde efter forgodtbefindende.

- Det var dengang, da folkeviddet omtalte sognerådets formand som en sognekonge.

"Ikke alene ser vi, at administration og politisk styre er mere adskilt i vores nabolande. Men der er her også et større fokus på at sikre lovligheden af de kommunale beslutninger gennem nedsættelse af særlige kontroludvalg."

Carsten Henrichsen, juraprofessor, Københavns Universitet

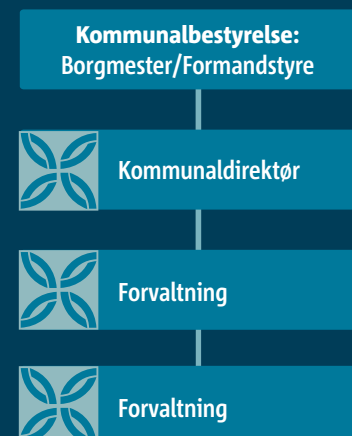
Men fordi der trods alt kun var tale om små kommuner, var det begrænset, hvad der kunne ske af ulykker, siger Carsten Henrichsen.

Med Steinckes socialreform i 1933 blev det sociale område mere krævende at administrere, og dette – sammen med udvidelsen af andre kommunale opgaver – førte til ansættelse af et stigende antal embedsmænd i sognekommunerne. Samtidig blev den umiddelbare forvaltning henlagt til politisk valgte stående udvalg, det såkaldte udvalgsstyre. Dette var til forskel fra købstæderne, hvor magistratsstyret oprindeligt var den almindelige styreform.

Med kommunalreformen i 1970 blev udvalgsstyret ind-

ført som den almindelige styreform i landets kommuner. Men stadig med en klar centring af magten omkring borgmesteren, der nu også fungerede som formand for et særligt økonomiudvalg og leder af den kommunale forvaltning. Og denne position er kun blevet styrket med de større kommuner, som blev resultatet af både reformen i 1970 og den senere strukturreform i 2007.

- Selvom borgmesteren ikke mere kan regne med at have et fast flertal bag sig, sidder han forholdsvis sikkert i sadlen, når han først én gang er blevet valgt til posten. Det skyldes princippet om borgmesterens uafsættelighed gennem hele valgperioden, hvor borgmesteren kan fort-

Udvalgsstyre**Kommunal-
direktørstyre****Kabinettsstyre**

sætte med at regere, selvom han får et flertal imod sig i kommunalbestyrelsen, siger Carsten Henriksen.

- Man må spørge sig selv, om det er sundt. Det har ganske vist været til at leve med for de fleste og har heller ikke givet anledning til større debat bortset fra Farum-sagen, hvor udviklingen kørte helt af sporet. Men måske skulle vi tage debatten, så vi blev mere opmærksomme på den eksisterende magtfordeling i kommunestyret, uddyber han.

Ansvarsfordeling

I vores nabolande er der oftest en klar afgrænsning mellem det at være ordfører for kommunalbestyrelsen og leder af det, der svarer til økonomiudvalget. Disse roller er fordelt på forskellige personer. Derudover er forvaltningen undergivet enten en administrationschef, eller hvad der svarer til de stående udvalg i Danmark, men altså ikke en borgmester eller kommunal ordfører.

- Ikke alene ser vi, at administration og politisk styre er

mere adskilt i vores nabolande. Men der er her også et større fokus på at sikre lovligheden af de kommunale beslutninger gennem nedsættelse af særlige kontroludvalg, der skal holde øje med, hvad der foregår i kommunerne, fortæller Carsten Henriksen.

I Sverige skabte Motala-skandalen i midt-90'erne debat om de kommunale ledelsesforhold. Her blev seks politikere dømt for at have spist dyre middage, overført penge til private formål og været på shoppingture på kommunens regning. Den efterfølgende undersøgelse af sagen pegede på overdreven magtkoncentration som grobund for uregelmæssigheder som disse.

Til sammenligning førte Farum-skandalen herhjemme - efter en ti år lang undersøgelse og et efterfølgende betækningsarbejde - kun til en meget beskeden indskrænkning af borgmesterens magtposition. Det er nu blevet muligt for et byråd at komme af med egenrådige bykonger, men det kræver et

flertal på ni tiendedele af den samlede kommunalbestyrelse, og at afsættelsen er begrundet i såkaldt dekomuermæssige forhold.

- Ordningen er altså ikke rent parlamentarisk, siger Carsten Henriksen og henviser til, at de lokalpolitiske topfigurer som regel er parlamentarisk valgt i vores nabolande, hvorfor de også kan afsættes, hvis de får et simpelt flertal imod sig.

- De har haft en reel diskussion om, hvordan magten skulle fordeles lokalt. Og de har løbende eksperimenteret med forsøgsordninger, som giver mulighed for at organisere sig på nye måder, tilføjer han.

Tidssvarende styring

I Norge og Finland har de i nogle kommuner indført de såkaldte byråds- og borgmestermodeller, der går direkte ud på at stække borgmesterens magt lokalt.

- Det er gjort fuldstændig bevidst ud fra en overbevisning om, at én enkelt person ikke skal sidde med for megen magt. I Danmark er vi

ILLUSTRATION: JAKOB THUEMOES

Styreformer i de danske kommuner

I de danske kommuner praktiseres tre forskellige styreformer: udvalgsstyre, mellemformstyre og magistratstyre.

► **Udvalgsstyre:** I 94 af landets 98 kommuner er der udvalgsstyre, hvor borgmesteren både er leder af hele administrationen og samtidig den eneste fuldtidslønnede politiker. En række udvalg er nedsat for at forberede sager til byrådet, gennemføre beslutninger truffet i byrådet og selv træffe beslutninger i politiske sager, der ikke skal forelægges byrådet.

► **Mellemformstyre:** Praktiseres i København, Odense og Aalborg, hvor kommunerne har borgmestre og rådmænd, der alle er fuldtidslønnede. De fungerer samtidig som udvalgsformænd og udgør på den måde den øverste ledelse af administrationen på hvert deres område.

► **Magistratstyre:** Findes i dag kun i Aarhus, hvor magistraten består af borgmesteren, fem rådmænd og tre menige medlemmer. Borgmesteren og de fem rådmænd er alle fuldtidslønnede og har ansvaret for hver deres magistratsafdeling. I byrådet er der nedsat syv udvalg, som kun har rådgivende funktion og altså ikke nogen politisk beslutningskompetence.

styret i den modsatte retning, hvor borgmesteren har fået mere og mere magt, siger Carsten Henriksen.

Han foreslår selv en opdeling af styreformerne, så vi får et parlamentarisk kabinetsstyre i de fleste mellemstore kommuner, borgmesterstyre i de største kommuner, bevarer udvalgsstyret i de mindste kommuner og indfører kommunaldirektørstyre i regionerne. Mest af alt ser han dog gerne en debat om den lokale magtfordeling, som han anser for at være temmelig særpræget i et nordisk og internationalt perspektiv.

- I dag er kommunerne væsentlig større enheder med flere og mere komplekse opgaver og et større forvaltningsapparat, end vi har set tidligere. Derfor ville det også være naturligt med en debat om, hvordan kommunerne styres bedst muligt og mest demokratisk, siger Carsten Henriksen.

Kommuner går til grænsen

Blot ti år efter strukturreformen vil Struer slå pjalterne sammen med Holstebro. Spørgsmålet er, om vælgerne også er klar til at overskride kommunegrænsen.

fusion

Af Michael Kjærgård
michael@kommunen.dk

Midt ude i ingenting eller mere præcist i bunden af Venø Bugt i Limfjorden ligger siden sidste år Handbjerg Marina, anlagt af lokale ildsjæle med god støtte af adskillige kommunale millioner. Et par kilometer derfra ligger - og har længe ligget - Struer Lystbådehavn, Limfjordens største, og det er

bestemt ikke alle, der ser visdommen i at placere en konkurrent så tæt på fremfor at udbygge det, man har.

Men det er sådan, kommuner gør: De bruger penge på sig selv.

For Handbjerg ligger lige ovre på den anden side af kommunegrænsen, i Holstebro Kommune, og selvom Struer Havn i virkeligheden hedder Holstebro-Struer Havn og er ejet af de to nabokommuner i fællesskab, så

kommer man ikke uden om, at det er Struer, der ligger ved vandet. Men det gør Holstebro Kommune også - blot otte kilometer borte. Uden havneby, men nu i det mindste også med en lystbådehavn.

I næste uge afgør indbyggerne i de to nabokommuner, om kommunegrænsen mellem dem skal forsvinde, og i det spørgsmål har netop Handbjerg Marina fået en symbolsk rolle; ikke kun i forholdet mellem de to hovedaktører, Struer og Holstebro Kommune, men også fordi Handbjerg Marina ligger i den del af Holstebro Kommune, som til og med 2006 udgjorde den selvstændige Vinderup Kommune.

To folkeafstemninger

Overvejelserne om en fusion af de to kommuner opstod i

den mindste af dem, Struer, i slutningen af 2014. Kommunen havde sat et konsulentfirma til at vurdere den fremtidige organisering af den kommunale administration, herunder hvor stor en direktion der er brug for, med henblik på fordele og ulemper i forhold til faglig, ledelsesmæssig kompetence, økonomiske vilkår og politisk betjening.

Altså ikke et ord om kommunesammenlægning i opgavebeskrivelsen. Til gengæld var det et tilbagevendende emne i de interviews, som konsulentfirmaet gennemførte med ledelses- og andet personale i Struer Kommune. De trådte udenfor interviewmanualen og pegede af sig selv på en kommunesammenlægning som den bedste løsning.

47
samarbejder er
der allerede
etableret mellem
Holstebro og
Struer Kommune

Begrundelsen for ideen var den enkle, at det i længden ville byde på for mange forhindringer for en meget lille kommune at løse de opgaver, der er taget til i både mængde og kompleksitet. De faglige miljøer vil snart vise sig for

små, for sårbare og for vanskelige at rekruttere til, lød overvejelserne, som byggede på den håndfaste erfaring, at der af præcis de nævnte grunde allerede nu er etableret formelle samarbejder mellem Struer Kommune og naboen på et halvt hundrede områder. Og hvis ikke det ender med en sammenlægning, bliver det nødvendigt med endnu flere samarbejder, har Struer-borgmester Mads Jakobsen (V) for længst erklæret.

Han står ikke alene med i stedet at foretrække en regulær sammenlægning med Holstebro. To tredjedele af Struer Byråd deler den holdning, men afgørelsen skal træffes direkte af vælgerne ved en lokal folkeafstemning - eller rettere to folkeafstemninger: én i Struer og én i Hol-

Struer-borgmester Mads Jakobsen (V) nyder udsigten fra Handbjerg Marina, der blev anlagt sidste år – kun få kilometer fra Struer Lystbådehavn. To kommuner, to havne, men ikke alle ser visdommen.

Foto: Astrid Dalum / Polfoto

stebro. Begge afstemninger skal opvise et flertal, hvis sammenlægningen skal blive til noget.

Opad bakke

I Holstebro er situationen anderledes. Ingen havde skænket en sammenlægning med nabokommunen en tanke, før Struer bankede på døren. Det første møde om sagen mellem topfolk fra de to kommuner blev holdt i marts i år, og først derefter modnedes tanken for så at tage fart henover sommeren. Et aftalegrundlag blev strik- ket sammen af en gruppe byrådsmedlemmer, hvor alle partier i begge byråd har været repræsenteret, og det aftalegrundlag var så afsættet for, at de to byråd kunne beslutte at sende spørgsmå- let til folkeafstemning. Struer

”Hvis ikke Holstebro stiller sig i spidsen for udviklingen i Nordvestjylland, så er der ingen, der gør det.”

Torben Gudiksen (R), byrådsmedlem, Holstebro

med større iver end Holste- bro, hvis man måler på stem- metallene i byrådsafstemnin- gerne. Når det kommer til vælgernes dom, er forvent- ningen, at resultatet bliver nogenlunde det modsatte: Holstebro siger ja til sammen- lægning, mens Struer vil hæl- de mod et nej. For selvom det er Struer, der har budt op til dans, er det også i Struer Kommune, der

slæbes mest på fødderne. Ved et borgermøde på Thy- holm i Struer Kommune stil- lede borgmester Mads Jakob- sen således det retoriske spørgsmål, om en sammen- lægning ikke blot ville være at 'forære det hele til Holste- bro', og om Holstebro i givet fald ikke blot ville 'suge al livskraft ud af os', og ved beg- ge spørgsmål lød der klare jaer fra forsamlingen. Det var i begyndelsen af mødet, og det skal retfærdig- vis noteres, at stemningen vendte i retning af en lidt mere nuanceret holdning, efterhånden som aftenen skred frem. Håbefulde sam- menlægningstilhængere ville måske sige, at det skyldtes, at der kom facts på bordet, men selv hvis det er rigtigt, er det opad bakke at hente et flertal hjem, er både lokale politiske kendere og en meningsmå- ling i lokale medier enige om.

To paradokser

At det er i den initiativtagen- de kommune, modstanden er størst, er ikke det eneste paradoks. For Handbjerg Marina er ikke kun en eksemplificering af kommunegrænsens betyd- ning; den er også et af mange konkrete dementier af de skrækscenarier, der florerede forud for sammenlægninger- ne i 2007. For nej: De små kommuner blev ikke lagt øde, og nej, alle kommunale pen- ge blev ikke adresseret til hovedbyerne. Tværtimod har både Thyholm (nu Struer Kommune) og Ulfborg-Vemb og Vinderup (nu Holstebro Kommune) nydt godt af inve- steringer, som de gamle kom- muner aldrig i livet ville have kunnet klare: eksempelvis Handbjerg Marina, som Hol- stebro Kommune skød godt 20 millioner kroner i i form af tilskud, lånegaranti og vejan- læg. Det havde den gamle Vinde-

rup Kommune ikke kunnet løfte, men alligevel er det per rygmarsvrefleks de små, der er vagtsomme overfor de sto- re. Til gengæld kan de store ikke nødvendigvis se nogen grund til at følges med de små, og mens Struer-politi- kerne på borgermødet i Thy- holm måtte høre på bemærk- ninger om, hvordan Thyholm blev 'skrællet' ved sammen- lægningen i 2007, gik indven- dingerne på borgermødet i Vinderup på melodien 'Hvor- for lave om på noget, der fun- gerer upåklageligt?'. Svaret fra Holstebros borg- mester H.C. Østerby (S) lød: - Jo stærkere kommune, jo mere attraktiv er vi, den dag motorvejen står færdig. Det gælder både med hensyn til at bevare vores uddannelser og med hensyn til at tiltrække bosætning. I samme spor fulgte byråds- medlem Torben Gudiksen (R): - Hvis ikke Holstebro stiller sig i spidsen for udviklingen i Nordvestjylland, så er der ingen, der gør det, sagde han og mindede også om den for- ventede rationaliseringsge- vinst på administrationen, hvor der har været nævnt beløb på både 30 millioner kroner og 50 millioner kro-

ner. Prøv lige at gange det med ti år! Hvad kan vi ikke få for de penge? En ny start På Struer Kommunes borger- møde på Thyholm var ja- sidens argumentation nær- mest identisk: - Det handler ikke kun om Holstebro og Struer. En sam- menlægning kan blive en ny start for hele Nordvestjyl- land, sagde således byråds- medlem og tidligere borgme- ster Niels Viggo Lynghøj (S), som også lige mindede om, at indbyggertallet går den for- kerte vej fra 25.000 i 2007 til knap 21.500 i dag. Et andet spørgsmål gik også igen på de to borgermøder i hver sin kommune: Ville Handbjerg Marina være ble- vet til noget, hvis Struer og Holstebro allerede havde været én kommune, eller vil- le man have investeret i Struer Lystbådehavn? På begge møder kom spørgsmålet fra salen, og på begge møder var reaktionen fra politiker-panelet lidt tøvende. På Thyholm-mødet lod alle i første omgang som ingenting, og på Vinderup- mødet blev der ligefrem lidt stille på scenen, da spørgs- målet lød. Men begge steder

blev den forsigtige konklusi- on, at en samlet kommune næppe ville have brugt 20 millioner kroner på at etable- re en konkurrent til de facili- teter, der allerede findes i Struer. Men i den faktiske nutid er Struer og Holstebro ikke én kommune. Om de bliver det, ved vi ud på aftenen torsdag den 3. december. Når stem- mesedlerne fra folkeafstem- ningen om EU-retsforbehol- det er talt op, går de tilforord- nede på de to kommuners afstemningssteder i gang med de lokale stemmesedler, og så vil det hurtigt vise sig, om Struer og Holstebro fort- sat skal være gode naboer, eller om det kan blive til mere end det. Lokale folkeafstemninger er efter loven kun vejledende, men begge byråd har forplig- tet sig til at rette sig efter resultatet, og Indenrigsmini- steriet, der skal foretage den endelige godkendelse af en kommunesammenlægning, har tilsvarende tilkendegivet at ville følge den lokale afgø- relse. I givet fald vil sammen- lægningen få virkning fra 1. januar 2018 efter indeværen- de valgperiodes udløb.

Holstebro Kommune

- ▶ 57.494 indbyggere
- ▶ Dannet ved sammenlægning af Gam- mel Hostebro, Ulfborg-Vemb og Vinde- rup Kommune. I sidstnævnte måtte der dog en folkeafstemning til i Mogen- strup-området for at afgøre, om det skulle følge med til Holstebro Kommune eller overgå til Skive.

Struer Kommune

- ▶ 21.429 indbyggere
- ▶ Dannet ved sammenlægning af Gammel Struer og Thyholm Kommune.

Fusionskommunen

- ▶ 78.920 indbyggere vil bringe den op på en 16.-plads blandt landets i så fald 97 kommuner målt på indbyggertal. Holstebro er i dag nr. 29 og Struer nr. 89 blandt de nuværende 98 kommuner.
- ▶ Fusionskommunen vil få 31 byrådsmedlemmer mod i dag 27 i Holstebro Byråd og blot 21 i Struer Byråd. Den nye kommune vil i givet fald skulle hedde Holstebro Kommune.

Befolkningsgrundlag:	Holstebro	Struer	Landsgennemsnit
Indbyggertal	57.494	21.439	57.673
Ændring på 3 år	341	- 659	335
Andel 0-17-årige	22,0%	20,9%	20,7%
Andel 18-66-årige	62,9%	61,0%	64,4%
Andel 67+-årige	16,4%	19,4%	16,2%

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"Jeg udelukker ikke, at vi skal gøre mere, men det fordrer, at der kommer en mere konkret henvendelse"

Lars Løkke Rasmussen (V) om Frankrigs opfordring til EU om hjælp til kampen mod Islamisk Stat til Ritzau

Konkurrence fra det private har været opreklameret

o hjemmehjælp

Af Dennis Kristensen

forbundsformand i FOA

Ny forskning viser, at private øger omkostningerne på fritvalgsområdet. Vi hører ofte, at konkurrence fra private giver lavere priser i det offentlige. Men sådan hænger tingene ikke altid sammen, når det handler om hjemmehjælp.

Ifølge en ny analyse fra Det Nationale Institut for Kommuner og Regioners Analyse og Forskning (KORA) er det blevet dyrere for kommunerne at køre den såkaldte fritvalgsmodel, hvor virksomheder bliver godkendt af kommunen og borgerne så kan vælge en privat leverandør i stedet for det offentlige tilbud.

Analysen bekræfter vores formodning om, at øget fritvalg og inddragelsen af private giver flere omkostninger. Der bliver ellers lobbyet voldsomt for det modsatte synspunkt. Analysen undersøger omkostningerne som følge af den såkaldte 'godken-

delsesmodel' på fritvalgsområdet uden priskonkurrence gennem udbud.

Stigning i kommunale timepriser

For praktisk hjælp viser analysen, at en stigning i den private markedsandel medfører en stigning i de kommunale

timepriser. Jo større en andel af modtagerne af praktisk hjælp, der vælger en privat leverandør, jo større er de kommunale omkostninger ved at levere den tilsvarende ydelse.

Analysen viser, at en forøgelse af den private markedsandel på fem procent-

point i gennemsnit øger de kommunale timepriser med 4,3 kroner i faste 2013-priser. I forhold til den gennemsnitlige timepris for praktisk hjælp fra 2008 til 2013 på 397 kroner svarer dette til en estimeret omkostningsforøgelse på 1,1 procent.

For personlig pleje finder

analysen ikke en statistisk signifikant sammenhæng mellem den private markedsandel og de kommunale timepriser. Det her bør man tage eftertanke blandt de grupper, der i årevis har gjort sig til fortalere for, at mere konkurrence fra private altid er vejen til lavere priser.

KORA's analyse bekræfter FOA's formodning om, at øget fritvalg og inddragelse af private hjemmehjælpsfirmaer giver flere omkostninger, siger Dennis Kristensen.

"Jo større en andel af modtagerne af praktisk hjælp, der vælger en privat leverandør, jo større er de kommunale omkostninger ved at levere den tilsvarende ydelse."

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Vaner og uvaner i Region S(n)yddanmark

Ifølge Ordbog over Det Danske Sprog har ordene 'region' og 'regel' samme ophav, nemlig det latinske 'regere', der betyder det samme som på dansk. Det giver god mening. At regere er at udstikke regler, og det er regionerne en del af.

I et enevældigt system udstikkes reglerne af dem, der regerer. I et demokrati er sagen en anden, her er der også udstukket regler for dem, der regerer.

I tilfældet Region Syddanmark kommer man efterhånden i tvivl, om det er det ene eller det andet. For at udtrykke det meget forsigtigt så har man i hvert fald ikke ladet sig hæmme unødigt af regler.

Sagerne, der involverer den tidligere regionsrådsformand Carl Holst, er lige så velkendte, som de er talrige, og det er tydeligvis vidunderligt bekvemt for regionens tilbageværende magthavere, hvad enten det er politikere eller embedsmænd, at tørre alle fortidens dårligdomme af på ham som person. Men det er ikke holdbart. Der er efterhånden så mange sager, at man ikke vedblivende kan skyde skylden for dem alle på kun én person.

Ret skal være ret: Det virker, som om regionsrådet på den givne foranledning er indstillet på at gøre op med de dårlige vaner og lægge dem bag sig. Men med til at gøre op med dem hører, at man indser sin egen andel i uvanerne. Det var ikke Holst det hele.

En sygehusdirektør, der arbejdede ekstra som læge og så lige tog over 50 procents overpris per konsultation, og en sundhedsdirektør,

der havde godkendt ekstraarbejdet til normalprisen og ikke skred ind mod overskridelsen. Samme sundhedsdirektør havde en så ekstraordinært dårlig samarbejdsrelation til sin regionsdirektør, at han dels forlangte ham fyret, dels foranledigede, at der blev brugt oceaner af penge til ekstern rådgivning for at få dem til at forliges. Og - ikke at forglemme - en politisk ledelse, der lod alt dette ske.

Derfor var reaktionen ligefrem helt forfriskende, da endnu en sag poppede op, nemlig at selskabet førnævnte sundhedsdirektørs ægtefælle blev ansat til en hyre noget over normalen og på en kontrakt udover det sædvanlige. I øvrigt af et ansættelsesudvalg, der havde deltagelse af sygehusdirektøren med

"Nu er både regionsrådsformanden og regionsdirektøren skiftet ud, hospitalsdirektøren med overpriserne er rejst, sundhedsdirektøren er fældet, og hans hustrus åremålskontrakt står til udløb, så det ligger lige for at starte på en frisk."

overprisen, som sundhedsdirektøren havde ladet passere. Ord som 'usundt kammerateri' trænger sig på her, men nej - til en afveksling valgte regionsrådspolitikerne at vedstå noget i stedet for at forsøge at ekspedere aben videre.

Men selvom sagen med sundhedsdirektørens ægtefælle muligvis eller måske endda sandsynligvis var et dårligt eksempel, så betyder det ikke nødvendigvis, at betegnelsen 'usundt kammerateri' er helt ved siden af. Også andre ansættelser har været udført uden skelen til reglerne, men hvordan skulle det også kunne blive anderledes, når selveste direktøren for det hele, den daværende regionsdirektør, blev ansat, uden at stillingen overhovedet havde været slået op?

Nu er både regionsrådsformanden og regionsdirektøren skiftet ud, hospitalsdirektøren med overpriserne er rejst, sundhedsdirektøren er fældet, og hans hustrus åremålskontrakt står til udløb, så det ligger lige for at

starte på en frisk. Men ups, den nye regionsdirektør er også fedtet ind i fortidens synder, for sidst hun var ansat i regionen, fik også hun en stilling, der ikke havde været slået op - og hvor nemt bliver det så lige at skulle stå i spidsen for at lægge det alt sammen bag sig?

Og vi har ikke engang set det sidste endnu. De seneste ugers artigheder er det foreløbige resultat af en sværm af aktindsigtsanmodninger, som journalister på stribe sendte afsted til Region Syddanmark, da stormen mod Carl Holst var på sit højeste. Der vil komme mere endnu, og med det mønster, vi har set indtil nu, skulle det gå meget mærkeligt til, hvis ikke mediernes fortsatte kulegravning vil resultere i mere af det samme.

En interessant kortlægning af, hvordan magthavere har det med regler. Enevælde er det vel ikke, men snyd. Region Snyd.

300

flere betjente skal der være i 2017, efter at optaget på politiskolen er blevet øget som en del af politiaftalen.

Kilde: Ritzau

Ældre borgere risikerer depression og selvmord. Alligevel fylder mental trivsel ikke så meget, som man kunne ønske sig, i regeringens ældrepolitik.

Al forskning peger på, at vores barndom og unge år har den allerstørste betydning for, hvordan vi trives og udvikler os. Desværre er det ikke opmuntrende læsning, når man bladrer igennem de senere års undersøgelser af, hvor godt landets skolebørn og unge på landets ungdomsuddannelser har det. Blandt andet viser en rapport fra Vidensråd for Forebyggelse fra sidste år, at børn og unge ofte føler sig stressede, og at op mod hver fjerde har prøvet at skade sig selv.

Det kan vi ikke leve med, ligesom vi heller ikke kan leve med, at børn, der vokser op under socialt vanskelige vilkår, ifølge en ny KO-RA-undersøgelse klarer sig markant dårligere i skolen end deres jævnaldrende, og at næsten hvert fjerde sårbare barn slet ikke tager afgangsprøven.

Trivsel er en afgørende forudsætning for, at børn og unge vokser op og bliver til sunde mennesker, der kan klare sig selv og har overskud og lyst til at bidrage til samfundet med deres talenter.

Men trivsel er ikke forbeholdt dem, der skal i gang med at leve livet. Det handler også om de mennesker, som allerede har masser af livserfaring at dele ud af. For trivselsproblemer aftager ikke med alderen. For nogle markerer pensioneringen en tiltrængt ny begyndelse på livet med bedre tid til at se familie og venner, men for andre er den begyndelsen på en årelang eksistentiel livskrise præget af depressioner, ensomhed, appetittab, meningsløshed, og hvor døren ud til verden sjældnere og sjældnere åbnes op.

Nogle vil indvende, at ældre ikke skal trække læsset for resten af samfundet i de kommende årtier, og at den politiske prioritering af ældres trivsel derfor heller ikke er så afgørende for samfundsudviklingen, som unges trivsel er. Men det er forkert at betragte de mennesker, som gennem et helt liv har skabt fundamentet for os andre, som mindre betydningsfulde, og derfor er ældres trivsel et samfundsanliggende, der også kræver politiske visioner og handling.

Ikke mindst fordi den demografiske udvikling bevæger sig i retning af flere ældre og færre unge og voksne. I 1900 var knap 200.000 danskere 65 år eller ældre, men i dag tilhører 800.000 danskere aldersgruppen over 65 år.

Alarmerende lav trivsel

Med udviklingen følger nye problemer. Ældre er den aldersgruppe, som har de højeste selvmordsrater. Det er især ældre mænd over 85 år, som begår selvmord. Ældre er også den gruppe i samfundet, der oftest tager antidepressiver, og er desuden storforbrugere af medicin mod psykoser, angst og af beroligende medicin. Altsammen indikerer det alarmerende lav trivsel, og forklaringerne er mange. Et eksempel er gruppen af ældre borgere, der mister deres partner. Denne gruppe udgør en såkaldt højrisikogruppe i forhold til både udvikling af alkoholmisbrug, følelser af ensomhed, isolation og selvmordsadfærd og har brug for en målrettet psykosocial indsats fra kommunal og regional side, der forebygger mistrivsel.

Alligevel fylder mental trivsel ikke så meget, som man kunne ønske sig, i regeringens æl-

FOTO: POLFOTO

drepolitik. Sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) har afsat 500 millioner kroner til at styrke indsatsen for demente og ældre patienter - blandt andet til at udarbejde en national handlingsplan på området, og det er godt. Demens er - ligesom mistrivsel - et andet sundhedspolitisk problem, der bliver større med tiden. I dag er cirka 39.000 danskere diagnosticeret med Alzheimer eller en anden demenssygdom, og langt flere har formentlig demenssygdomme uden at have fået en diagnose. I takt med, at befolkningen bliver ældre, stiger risikoen for at udvikle demens, og Sundheds- og Ældreministeriet anslår således, at mere end hver femte dansker, der bliver 85 år eller derover, vil udvikle en demenssygdom. Men demens har mange facetter og skaber mangfoldige udfordringer for den ældre og de pårørende. Derfor er det vigtigt, at handlingsplanen og kommunernes arbejde med demente borgere kommer hele vejen rundt. Viden om effektiv behandling af demens er der heldigvis masser af hente af i nyere psykologisk forskning.

Mange ældre med begyndende Alzheimer ryger typisk ud i en livskrise, hvor de oplever et stort funktionstab og samtidig har behov for at erkende deres nye situation. Her kan samtalerapi for eksempel spille en afgørende positiv rolle og hjælpe demensramte med at håndtere sorgen over deres nye tilstand og acceptere tilstanden og lære at modtage omsorg fra deres pårørende, så familien kan fungere bedst og længst muligt. Nyere studier fra Australien viser desuden, at det er afgørende, at kommunerne klæder plejehjemspersonalet på med undervisning og supervision, så personalet lærer at håndtere udadreagerende

”Ældre er den aldersgruppe, som har de højeste selvmordsrater. Det er især ældre mænd over 85 år, som begår selvmord. Ældre er også den gruppe i samfundet, der oftest tager antidepressiver, og er desuden storforbrugere af medicin mod psykoser, angst og af beroligende medicin. Altsammen indikerer det alarmerende lav trivsel.”

adfærd hos ældre beboere med demens. Det er en kompleks opgave, der ikke kun involverer at arbejde med medarbejderes holdninger, fordomme og manglende viden om demenspatienter, men også kræver, at personalet lærer at aflæse og analysere adfærden hos gruppen.

Manglende genoptræning

Når det er sagt, udgør ældre med demens heldigvis stadig en mindre gruppe i den aldrende del af befolkningen. For mange ældre er det i stedet fysiske sygdomme og konsekvenserne af dem, der volder mest besvær i dagligdagen. Nye tal fra den Landsdækkende Database for Geriatri viser, at hver anden ældre borger udskrives fra sygehuset uden en plan for træning og genoptræning.

Også på det område halter den psykologiske rehabilitering. Hvis en plejehjemsbeboer fal-

der og brækker hoften, er det afgørende at sætte ind med et systematisk og fagligt vel-funderet motivationsarbejde, så den ældre får hjælp til at omstille sig til den nye livssituation med dårligere bevægelsesmuligheder uden at isolere sig eller udvikle depression eller angst på grund af frygten for at falde igen. Sættes der systematisk ind her, er livskvaliteten - og dermed trivslen - indenfor rækkevidde. Også selvom man er 80 år gammel.

Af Eva Secher Mathiasen, formand, Dansk Psykolog Forening

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

“Hvis DF ikke er vågen og ikke er opgaven voksen, så betyder det, at DF åbner en motorvej for, at regeringen de næste tre-fire år kan disponere med minusvækst ude i kommunerne.”

Henrik Sass Larsen (S) om DF i finanslovsforhandlingerne, hvor regeringen vil fjerne over syv milliarder kroner fra kommunerne frem til 2019, til Ritzau

Ny på tinge: Claus Kvist Hansen

"Man skal gå efter sagen og ikke popularisere for meget"

Først da han nåede til 'sit livs højsommer', som han selv siger, var Claus Kvist Hansen (47) fra Dansk Folkeparti klar til for alvor at gå ind i politik. Næste step bliver at skabe sig lidt mere synlighed, men det bliver ikke på bekostning af sagligheden.

Af Michael Kjærgård
 michael@kommunen.dk dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

Jeg oplevede, at der var en slagside i, hvordan ting blev fremstillet i medierne, og at det påvirkede, hvad der var politisk muligt. Det gjaldt især på udlændingeområdet, og det ville jeg gerne gøre noget ved. Interessen for det kom midt i 1990'erne, men det med faktisk at gøre noget ved det kom vel hende omkring 2005. Jeg startede som socialdemokrat, men det gik efterhånden op for mig, at afstanden mellem mine og partiets synspunkter var for stor.

Hvad fik dig til at stille op som folketingskandidat?

Det landspolitiske er det, der altid har engageret mig mest. Så er det jo naturligt at gøre sig gældende der, hvor man kan få størst indflydelse.

Hvad er din største styrke som politiker?

Jeg har nemt ved at at gå til nyt stof - også kompliceret stof. Og så har jeg en evne til at komprimere problemstillinger og præsentere dem jordnært og forståeligt. Hvis jeg skal give et eksempel, så kunne det være fra debatten om retsforbeholdet, hvor jeg undrer mig over, at regeringen vil have det hele fjernet. Det har jeg ved en lejlighed forklaret sådan, at det svarer til, at en familie har to biler, og så kommer ældste søn og vil låne Alfa Romeo'en, selvom han kun har brug for Skoda'en.

Hvad er din største svaghed som politiker?

Jeg har ikke voldsomt spidse albuer. Jeg kan godt være en lille smule tilbageholdende og overveje en gang for meget. Det kan jeg godt selv se jeg bliver nødt til at arbejde med, hvis jeg vil have synlighed. Så dur det ikke med den der jyske tilgang.

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAHL/SPILD AF TID

"Jeg har en evne til at komprimere problemstillinger (...) Hvis jeg skal give et eksempel, så kunne det være fra debatten om retsforbeholdet, hvor jeg undrer mig over, at regeringen vil have det hele fjernet. Det har jeg ved en lejlighed forklaret sådan, at det svarer til, at en familie har to biler, og så kommer ældste søn og vil låne Alfa Romeo'en, selvom han kun har brug for Skoda'en."

Hvad kan du som person bidrage med i folketinget?

Jeg tror, det er en fordel, at jeg er gået ind i politik relativt sent. Jeg er jo i mit livs højsommer - jeg var 45, da jeg blev valgt til byrådet. Det vil sige, at jeg har en erhvervs-karriere, jeg har børn, og jeg har boet forskellige steder. Jeg har selv oplevet at stå i de problemstillinger, vi arbejder med på Christiansborg.

Hvad skal du kæmpe mest for at lære som folketingsmedlem?

Jeg skal nok lære at skyde først og spørge bagefter, hvis man kan sige det på den måde. Jeg skal være hurtigere til at komme ud med, hvad jeg tænker - tvinge mig selv til at være mere frembrusende. Ikke fordi jeg synes, det er specielt sympatisk, men det er det, der skal til. Jeg tror,

Blå bog

► Født 24. september 1968 i Kalundborg. Cand.jur. fra Aarhus Universitet 1998.

► Folketingsmedlem for Dansk Folkeparti i Østjyllands Storkreds, opstillet i Randers Sydkreds.

► Udviklingsordfører.

► Medlem af Horsens Byråd 2014.

det kan tælles på én hånd, hvor mange gange jeg af egen drift har kontaktet pressen.

Hvor er der efter din mening mest brug for at ændre ved den måde, som folkestyret i dag fungerer på?

Jeg synes, at værktøjerne er der. Enhver kan følge med. Vi har den mest åbne proces, så enhver med noget på hjerte har lejlighed til at komme frem med det. Men man skal gå efter sagen og ikke popularisere for meget med skræmmebilleder og den slags. Det er forkert, når man i politisk iver fremfører sine synspunkter på bekostning af fakta - så hellere være lidt mere afdæmpet og holde sig til sagen. For eksempel i forhold til afstemningen om retsforbeholdet bliver det for meget, når det fremstilles, som om et nej vil føre til, at vi bliver tromlet ned af pædofile.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?

Familien og børnene, og så har jeg en lille båd, jeg øver mig i at sejle i. Men jeg har også et klart behov for at læse om noget andet end politik. Det kan være både skønlitteratur og faglitteratur, bare det ikke er politik.

Jeg kan godt lide en krimi eller en thriller, men lige nu er jeg meget optaget af forskellige ting vedrørende Anden Verdenskrig, og så læser jeg om det.

600

millioner kroner sættes af til terrorberedskab som følge af politiaftalen.

Kilde: Ritzau

Politisk kalender

» Læs hele kalenderen på dknyt.dk

24. NOVEMBER 2015

Arbejdstidskursus om de nye døgnarbejdstidsregler

KL giver en detaljeret gennemgang af de nye døgnarbejdstidsregler for medarbejdere på ældre-, sundheds- og det socialpædagogiske område. På kursusdagen får du en grundig gennemgang af de nye arbejdstidsregler med særligt fokus på de regler, som ledere, vagtplanlæggere og HR-afdelinger ofte arbejder med. Der vil eksempelvis være fokus på de nye bestemmelser omkring planlægning og opgørelse af arbejdstiden. På det socialpædagogiske område vil der særligt være fokus på den nye ulempehonorering.

MCH - Messecenter Herning Kongrescenter

25. NOVEMBER 2015

KL's Uddannelsestræf 2015

Hvordan bliver en stadig større gruppe af unge ikke-uddannelsesparate gjort uddannelsesparate, så de kan gennemføre en ungdomsuddannelse? Det er udgangspunktet for KL's Uddannelsestræf 2015.

Store Auditorium, Roskilde Universitet

26. NOVEMBER 2015

Åbent samråd om besparelser på udviklingsbianden

Folketingets Udenrigsudvalg har kaldt udenrigsministeren i samråd for at redegøre for de overvejelser, som ligger bag beslutningen om at reducere Danmarks bidrag på de konkrete besparelsesområder, samt hvordan man - i lyset af de massive flygtninge- og immigrantstrømme - kan retfærdiggøre, at Danmark blandt andet reducerer sine bidrag til FN's fond for kriseforebyggelse og genopretning, FN's Fredsopbygningsfond, FN's terrorforebyggelsesenhed og FN's landbrugsfond. Ministeren spørges endvidere, om ministeren anerkender, at Danmarks udviklingsbidrag medvirker til at afbøde de flygtninge- og immigrantstrømme, der i disse år søger mod Europa.

Samrådsspørgsmål H, I og J er stillet efter ønske fra Naser Khader (K).

Christiansborg, 2-133

27. NOVEMBER 2015

Konference om hjerneskaderehabilitering: sammenhæng og kvalitet for borgere med hjerneskade

KL afholder i samarbejde med Sundhedsstyrelsen, Socialstyrelsen, Danske Regioner, Hjernesagen og Hjerneskadeforeningen en konference om rehabilitering for personer med hjerneskade.

Comwell Conference Center Copenhagen

27. NOVEMBER 2015

Konference om børn og unges identitetsdannelse og nye tendenser i det pædagogiske arbejde

KL inviterer forvaltninger, ledere, konsulenter og andre interesserede til konference om fritids- og klubtilbud. Fritids- og klubområdet er under forandring i lyset af folkeskolereformen, et faldende børnetal samt børn og unges ændrede søgemønstre. KL har derfor i 2015 haft fokus på udviklingen af fritids- og klubtilbud med forskellige aktiviteter. Først på året blev der afholdt to konferencer om fritidstilbudenes organisering og struktur efter reformen. Det blev efterfulgt af nyt inspirationsmateriale for fritids- og klubtilbud. Nu følges disse aktiviteter op med en konference, som stiller skarpt på børn og unges identitetsskabelse i fritids- og klubtilbud samt nye tendenser i det pædagogiske arbejde.

Roskilde Kongrescenter

Kommuner

FREDENSBORG

Ny chef for Familie og Unge

Chefen for Aarhus Kommunes Familiecenter, **Susanne Lyngsø**, er blevet ansat som ny centerchef for Familie og Unge i Fredensborg. Det skriver Danske Kommuner. Hun efterfølger Bente Hovgaard, der går på pension. Susanne Lyngsø er 55 år og socialrådgiveruddannet. I 2011 blev hun afdelingsleder i Familiecentret i Aarhus Kommunes Socialforvaltning og har været Familiecentrets chef siden 1. december 2013. Hun er medlem af Dansk Socialrådgiverforenings hovedbestyrelse. Hun tiltræder sin nye stilling 1. januar.

ESBJERG

Teknik- og miljødirektør forlænger

Hans Kjær fortsætter som direktør for Esbjerg Kommunes Teknik & Miljøforvaltning i de kommende år. Det besluttede et enstemmigt byråd på byrådsmødet mandag aften. Byrådet fulgte dermed ansættelsesudvalgets anbefaling, og Hans Kjærs ansættelseskontrakt forlænges fra 1. februar 2016. Hans Kjær er uddannet arkitekt og har siden 1989 bestridt direktørstillinger indenfor det tekniske område, først i den daværende Bramming Kommune, derefter i Ribe Kommune og siden 2007 i Esbjerg Kommune.

FAABORG-MIDTFYN

Eksborgmester genopstiller ikke

Hans Jørgensen har været borgmester i både Faaborg-Midtfyn og den tidligere Årslev Kommune og siddet som udvalgsformand i 25 år. Ved KV13 måtte han afgive borgmesterposten til den nuværende borgmester Christian Thygesen (V). Og ved KV17 stopper tiden som folkevalgt for Hans Jørgensen, der ifølge Fyens Stiftstidende har meddelt, at han ikke genopstiller. Fra 1998 og frem til kommunesammenlægningen i 2007 var han socialdemokratisk borgmester i Årslev og igen 2010-2013 i Faaborg-Midtfyn Kommune. I dag er han 2. viceborgmester og næstformand i både Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget.

AALBORG

V har borgmesterkandidat klar

Selvom kommunalvalget lig-

ger et par år ude i fremtiden, er Venstre i Aalborg klar med sin borgmesterkandidat. Det skriver TV2 Nord. Tirsdag aften holder Venstre i Aalborg opstillingsmøde, hvor de skal vælge partiets borgmesterkandidat til kommunalvalget i november 2017. Kun én kandidat har meldt sig på banen, og det er den nuværende rådmand for Skoleforvaltningen Tina French Nielsen. Til opstillingsmødet vil hun udover Venstres byrådsmedlemmer have opbakning fra folketingsmedlem Preben Bang Henriksen, folketingsmedlem og gruppeformand Søren Gade samt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde, skriver Venstre i en presmeddelelse. Tina French Nielsen har været aktiv i lokalpolitik siden 2006. Da var hun 1. viceborgmester i Nibe Kommune. Efter kommunesammenlægningen i januar 2007 har hun fungeret som rådmand i Aalborg Kommune. Hun var også borgmesterkandidat ved kommunalvalget i 2013.

SILKEBORG

Jobcenterchef får ny chefstilling

Den nuværende jobcenterchef i Silkeborg Kommune, Jørgen Skovhus Haunstrup, skifter til en nyoprettet stilling som beskæftigelseschef. Stillingen er udløst af en roka-de i administrationen i kommunen i forbindelse med, at job- og borgerservicechef Michael Maaløe for nylig fik job som direktør i Vejen Kommune. Jørgen Skovhus Haunstrup har siden juni 2013 været jobcenterchef i Silkeborg. Han kom fra et job som afdelingsleder i Jobcenter Randers. Han er 39 år og uddannet cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet i 2008, har en diplomuddannelse i offentlig ledelse og er i gang med en master i offentlig ledelse på Syddansk Universitet. Jørgen Skovhus Haunstrup tiltræder 1. december. Der var 32 ansøgere til jobbet.

ROSILDE / ODENSE

Tidligere leder vender hjem som planchef

Dorthe Harbo Andersen, byplanchef i Odense Kommune, bliver planchef i Roskilde Kommune, hvor hun tidligere har været afsnitsleder i planafdelingen, oplyser Danske Kommuner.

Hun efterfølger Esben Haarder Paludan, der er blevet chefkonsulent på direktørområdet By, Kultur og Miljø i samme kommune. Dorthe Harbo Andersen var tidligere

byplanlægger i Korsør Kommune og arbejdede i Slagelse Kommune med byfornyelse, før hun kom til Roskilde - og siden Odense.

Organisationer

JORDBRUGS-AKADEMIKERNE

Ny formand

På Jordbrugsakademikerne (JA) ordinære repræsentantskabsmøde i Middelfart lørdag den 14. november blev cand.agro. Hans-Henrik Jørgensen valgt som ny formand. Det er en erfaren mand i organisationssammenhæng, som JA'erne nu har fået som formand. Han har omkring 25 års erfaring indenfor JA, og det betyder, at han gennem årene har været medlem af alle de faste udvalg - og indtil i lørdags af Kompetenceudvalget. Han har været bestyrelsesmedlem i ti år, herunder en årrække som næstformand, og han var ikke mindst en af idéma-gerne bag JA's nuværende struktur. Hertil kommer en bestyrelsespost i Pensionskassen for Jordbrugsakademikere og Dyr læger. Hans-

Henrik Jørgensen er 60 år, ansat i Landbrug & Fødevarer som programkoordinator i Travel to Farm og bor på Frederiksberg. Han afløser forstkandidat Jakob Svendsen-Tune.

Privat

ADVODAN GLOSTRUP

Ansætter kommunal chefjurist

Glostrup Kommunes mangeårige juridiske chefkonsulent, 42-årige Pernille Debes, er netop blevet ansat hos ADVODAN Glostrup, der med 40 medarbejdere er et af hovedstadsområdets største advokatkontorer udenfor København. Pernille Debes kommer fra en stilling som juridisk chefkonsulent i Glostrup Kommune. Her har hun været ansat i 17 år og har oparbejdet en bred erfaring og specialviden indenfor den kommunale sektor. Ansættelsen af Pernille Debes udgør en yderligere styrkelse af ADVODAN's rådgivning og løsninger til den offentlige sektor. Pernille Debes er oprindelig uddannet jurist fra Københavns Universitet. ●

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Er jeg nu i krig?

Jeg er forvirret. Det er en ren tilståelses-sag. Mit hoved er et kogende virvar af facts, ekspertanalyser, politiske erklæringer og ufrivilligt komiske forenklinger. Tilmed hører vi noget på vore breddegrader så sjældent som krigserklæringer. Jeg trøster mig med, at jeg næppe kan være den eneste, der er lidt konfus.

Jeg havde som sædvanlig gjort mig forskellige tanker om, hvilket emne jeg skulle kaste mig over, når en ny tekst fra hængekøjen om få dage skulle skrives. Og fordi jeg dagen før afleveringsfristen var optaget af uopsættelige gøremål, der ikke lod sig kombinere med at sidde ved mit skriveapparat, havde jeg forsøgt at være lidt på forkant med overvejelserne og ville starte arbejdet i løbet af weekenden.

Fredag aften blev overvejelserne brat afbrudt og tavlen øjeblikkelig visket blank, da et kaos af forvirrende, konstant skiftende fakta og skingre politiske udmeldinger og erklæringer brød løs og de følgende dage gjorde det nærmest umuligt at gøre sig sine egne tanker. Vi var i krig, måtte jeg forstå.

Mørket sankede sig over Europa, og vantrø blev afløst af vished for, at det hidtil største udbrud af blindt barbari havde ramt Paris. Ved midnatstid erklærede Frankrigs præsident landet i undtagelsestilstand og sagde samtidig, at den nøje tilrettelagte kæde af myrderier i Paris var en krigserklæring mod Frankrig.

Inden jeg sent ud på natten slukkede for fjernsynet og gik i seng, tænkte jeg blandt meget andet, at jeg i det mindste ikke - som mine dagbladskolleger - skulle skrive kloge ord om situationen indenfor det næste døgn.

Næste dag stod det klart, at over hundrede havde mistet livet i det iskoldt gennemførte blodbad. At Islamisk Stat for alvor havde udvidet deres kampzone til Vesteuropa og rettet et lammende angreb mod franskmændenes dagligdag og afslappede livsstil. Og at der i vore byer findes veltrænede, dødsforagtede unge krigere, der kan sættes ind, når ISIL ønsker det.

Og så brød en malstrøm af kommentarer,

"Hver gang vi bruger en million på bekæmpelse af terroristerne - krudt og kugler, overvågning, efterretningsvæsen, bombetogter - så bruger vi en bøjet femøre på at forhindre radikaliserung af unge utilpassede, som det i dag foregår for eksempel i vore fængsler."

analyser og salvesesfulde, politiske erklæringer iblandet hævngherrige udfald løs. Underliggende blev vi af mine flittige kolleger i nyhedsmaskineriet fodret med en lammende strøm af facts, der ofte strittede i alle retnin-

Voldtægt følger profetens bud

Islamisk Stat er for alvor en fjende, der falder udenfor alle tænkelige definitioner på modparten i en krig. Og nu er det tilmed fastslået, at ISIL stod bag nedskydningen eller bombningen af et russisk passagerfly over Sinai-halvøen for nylig. Og så kan deres ledere tilsyneladende bilde tilhængerne hvad som helst ind.

For eksempel er voldtægt af kvindelige fanger og sagesløse unge piger i de erobrede områder uhyre udbredt blandt de hellige krigere. Jeg har hørt en talsmand for ISIL forklare, at det er i bedste overensstemmelse med Kora-

nens ord. De voldtagne kvinder burde egentlig være taknemmelige for at få lov at tjene den højere sag, og krigerne bliver ved voldtægterne rensat og således meget bedre rustede til at kæmpe og dø for Allah.

Vi står med andre ord overfor en usædvanlig blodtørstig modstander, der ikke for alvor er blevet svækket af alt det, vi hidtil har kunnet mobilisere.

Skal man forsøge sig med lidt optimisme, så kunne man håbe, at russerne fremover vil have mindre travlt med at bombe diktator As-sads fjender og i stedet for bruge kræfterne mod det islamistiske vanvid, der nu senest har lammet den parisiske befolkning i angst og fortvivelse.

Og måske de mange vestlige magter, der er afhængige af olien fra en lang række oliestater i regionen, kunne stoppe med at se gennem fingre med disse oliestaters gavmilde støtte til Islamisk Stat. Så kunne det måske lysne lidt for forsøgene på at skabe en politisk løsning på den vanvittige situation. Køb nogle af de avancerede, danske vindmøller - og skynd jer, før den danske regering helt får nedlagt vores vindmøllebranche. Så kan vi måske få standset strømmen af oledollar til de fanatiske galninge, der har som mål at ødelægge den vestlige civilisation og indføre islamisk diktatur.

Tvivel og ufrivillige klovnerier

Situationen kan dårligt blive mere dystre, og det er tydeligt, at mange politikere er i alvorlig tvivl om, hvad der kan og skal gøres. Så meget desto mere bizart virker det, når enkelte politikere ikke kan tøjle deres drift mod ufrivillige klovnerier. Som Marie Krarup fra DF, der overgår sin far Søren i disciplinen arrogance og nedladende bedreviden og i en debatudsendelse på P1 søndag højlydt erklærede, at den vigtigste lære af det omfattende angreb i Paris er, at nu må vi have den grænsekontrol! På det tidspunkt var flere af de dræbte terrorister identificeret som værende franskmænd.

ISIL har åbenlyst ingen problemer med re-

krutteringen. Manglende integration og en islamofobisk og fremmedfjendsk politik - ikke mindst Dansk Folkepartis - synes at udgøre en ideel grobund for at forvandle utilpassede og frustrerede unge til frygtløse hellige krigere.

Hver gang vi bruger en million på bekæmpelse af terroristerne - krudt og kugler, overvågning, efterretningsvæsen, bombetogter - så bruger vi en bøjet femøre på at forhindre radikaliserung af unge utilpassede, som det i dag foregår for eksempel i vore fængsler.

En anden grænsekontrol-tilhænger, DF's udenrigspolitiske ordfører Søren Espersen, ytrede ønske om et opgør med den blødsødne holdning til civile tab ved de vestlige bombardementer. En beklagelig, men nødvendig omkostning, når vi er i krig med ISIL, lød det. Det blev han ikke populær på.

Det er - ganske vist ikke officielt - faktisk det, vi gør nu. Over 600 civile døds ofre kan med sikkerhed tilskrives de vestlige bombardementer af ISIL, viser en helt ny, uvildig opgørelse. Det giver ISIL nye tilhængere og har sammen med den svigtende vestlige støtte til de gigantiske flygtningelejre i nærområderne næret den flygtningestrøm, der lige nu er en hovedkilde til europæiske politikeres panik.

Er jeg nu i krig? Det håber jeg ikke, men jeg ved det ikke. Og sådan kan det gå, når man føler sig tvunget til at skrive om så u håndterligt et emne.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Ressourcecenterchef (IT, Økonomi og Indkøb), Ringsted Kommune

Ringsted Kommune er på udkig efter en Ressourcecenterchef, der kan gøre politiske visioner til virkelighed, og som kan bibeholde en god og velfungerende drift.

Ansøgningsfrist: 06/12/2015

Fagchef for Børn og Familie, Ringkøbing-Skjern Kommune

Brænder du for at understøtte "Det gode liv" i Danmarks geografisk største kommune sammen med kommunens borgere og en særdeles kompetent medarbejderstab? Så er det dig, vi søger.

Ansøgningsfrist: 03/12/2015

Direktør til Danske Handicaporganisationer (DH)

Vil du gøre en forskel for mennesker med handicap?

Ansøgningsfrist: 01/12/2015

Chef for Myndighed, Pleje & Omsorg, Skive Kommune

Vi har ændret ledelsesstrukturen på ældreområdet og opretter nu en stilling som Chef for Myndighed, Pleje & Omsorg.

Ansøgningsfrist: 01/12/2015

Controller til Danmarks Evalueringsinstitut

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) leder efter en erfaren controller, der er klar til at stå i spidsen for økonomi- og ressourcestyring i en moderne projektorganisation.

Ansøgningsfrist: 29/11/2015

Chef for Teknik og Miljø, Varde Kommune

Vi søger en chef for Teknik og Miljø, der kan sikre en god balance mellem servicering af borgere og virksomheder og hensynet til miljø, energi og klima.

Ansøgningsfrist: 29/11/2015

Skolechef, Mariagerfjord Kommune

Mariagerfjord Kommune med cirka 42.000 borgere skal have ny skolechef, idet den hidtidige er blevet direktør.

Ansøgningsfrist: 26/11/2015

Biblioteksleder, Mariagerfjord Kommune

Er du en stærk leder, der er optaget af kultur, formidling og public service?

Ansøgningsfrist: 26/11/2015